CHURCH WEEKLY

February 2021

An Ecumenical Publication from

THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

Church Weekly

Vol. 75
Issue 2
February 2021

Sri K.C. Chacko
Founder of the Church Weekly
(1946)

An Ecumenical Publication from
THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

75th Year of Publication
FOUNDER CHIEF EDITOR : Sri. N.M. ABRAHAM
First Published : December 1946

CHURCH WEEKLY
C/o The Alwaye Fellowship House
Union Christian College P.O.
Alwaye - 683 102,
Kerala, South India.
Ph : 0484-2605630, 2606986

E-mail : churchweeklyafh@gmail.com
fellowshiphse@gmail.com
Chief Editor : mgk.afh@gmail.com
Website
www.alwayefellowshiphouse.com

SUBSCRIPTION RATES

	Inside India
Single Issue	₹ 10.00
Annual	₹ 100.00
10 years	₹ 900.00
Life (Patron)	₹ 10000.00

	Outside India
Annual	₹ 600.00 or 10 USD
10 years	₹ 6000.00 or 100 USD
Life (Patron)	₹ 60000.00 or 1000 USD

- *Articles, Advertisements and Letters may be sent to the Chief Editor. Photos and matrimonial requests are also welcome. (Full page Rs.1000, Half page Rs.500)*
- *All correspondence regarding subscription enquiries may be sent to the Circulation Manager.*

Read... Subscribe... Recommend...

മഹദ്‌വചനം

ഉറച്ചു നിന്നവർ ഒലിച്ചുപോയി;
ചലിച്ചിരുന്നവർ പിടിച്ചുനിന്നു.

– ബസവണ്ണ

ഈ ലക്കത്തിൽ

70 years ago
Editorial

Church Weekly
10 December, 1950.

പത്രധർമ്മം

അഖിലേന്ത്യാ പത്രാധിപസമ്മേളനം ഡൽഹിയിൽ വച്ച് ഈ വാരത്തിൽ നടക്കുകയുണ്ടായി. സ്വാതന്ത്ര്യസമ്പാദനത്തോടുകൂടി പത്രങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ബാബു രാജേന്ദ്രപ്രസാദ്, ശ്രീ. ജവഹർലാൽ നെഹ്രു തുടങ്ങിയ നേതാക്കന്മാർ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു ജനകീയ യുഗത്തിൽ പത്രങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനവും കർത്തവ്യങ്ങളും പ്രാധാന്യവും വളരെ അധികമാണ്. അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യം ജന്മാവകാശമെന്നു കരുതുന്ന ജനാധിപത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പത്രങ്ങൾക്കു അനിയന്ത്രിതമായ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്ന പത്രങ്ങളുണ്ട്. അവയ്ക്കെതിരായി വിവേകവും മാന്യതയുമുള്ള പത്രങ്ങൾ സഹകരിച്ചു പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ പ്രാബല്യപ്പെടുത്തുന്നതാണു ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിരോധന നടപടികളെക്കാൾ അഭികാമ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നു ഇൻഡ്യൻ പ്രധാനമന്ത്രി പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഇൻഡ്യയിൽ പത്രങ്ങൾക്കു ആധുനികപരിതസ്ഥിതിയിൽ ഒരു കർത്തവ്യം കൂടെയുണ്ട്. ഇവിടെ അധികാരത്തിലിരിക്കുന്ന കക്ഷിക്കു പ്രബലമായ ഒരു എതിർകക്ഷിയില്ല. ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ അനിയന്ത്രിതമായ അധികാര വിനിയോഗത്തെ വിമർശിക്കുകയും എതിരിടുകയും ചെയ്യേണ്ടതു ജനകീയഭരണത്തിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒന്നാണ്. ജനകീയഭരണം സ്തുത്യർഹമായി നിർവ്വഹിച്ചുപോരുന്ന ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ നേതാവിനു പ്രധാനമന്ത്രിക്കു തുല്യമായ ശമ്പളവും പ്രാധാന്യവും നൽകപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു പ്രതിപക്ഷത്തിനു ബ്രിട്ടീഷ് ജനത കല്പിക്കുന്ന സ്ഥാനം എത്രമാത്രമെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇൻഡ്യയിൽ ഈ ചുമതല നിർവഹിക്കുന്നതു പത്രങ്ങളാണ്. ജനകീയഭരണത്തിന്റെ വിജയത്തിനു പര്യാപ്തമായ വിമർശനങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകേണ്ട ചുമതല മാന്യതയുള്ള പത്രങ്ങളുടേതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ ഉത്തരവാദിത്വത്തെ വിസ്മരിച്ചു പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന പത്രങ്ങൾക്കും വിമർശനങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യാത്ത അധികൃതർക്കും ജനകീയഭരണത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഒരുപോലെയുള്ള ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയവും സാമുദായികവുമായ മണ്ഡലങ്ങളിൽ സേവനം നടത്തുന്ന പത്രങ്ങളെക്കാൾ വളരെയധികം ചുമതലയും ഉത്തരവാദിത്വവും വഹിക്കേണ്ട സഭാപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ സമുന്നതങ്ങളായ ആദർശങ്ങളെ വിസ്മരിക്കുന്നതു വളരെ ഗൗരവമേറിയതാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മതത്തിന്റെയും പരിശുദ്ധസഭകളുടെയും പേരിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ചില പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ നിരുത്തരവാദപരമായ വിമർശനങ്ങളും നയവും പ്രതിരോധനാർഹങ്ങളാണ്. അതുപോലെ തന്നെ മാന്യമായി നടത്തപ്പെടുന്ന പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന വിമർശനങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും സ്വാഗതം ചെയ്യാത്ത ഭരണാധികാരികൾ ഒരു കാലത്തും വിജയപ്രദമായി സമുദായത്തെ നയിക്കുന്നതല്ല. ദൈവം നിയമത്തിനധീനനായി വർത്തിക്കുന്നു. നിയമങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു അഖിലാണ്ഡത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ദൈവം തന്നെയായിരിക്കണം അധികാരികളുടെ മാതൃക. സഭയുടെ നടത്തിപ്പിനും സൽഭരണത്തിനും ആവശ്യമായ ചില നിയമങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ആ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിൽ ഭരണാധികാരികൾ പാലിക്കുന്ന നിഷ്ഠയായിരിക്കണം, സാധുജനതയുടെ മാതൃക. സഭകളുടെ പുരോഗമനത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒരു സംഗതി അതിലെ പുരോഹിതന്മാരുടെ നിലയാണ്. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ചില യോഗ്യതകൾ എങ്കിലും ഈ പദവിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർക്കുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായം പല സമ്മേളനങ്ങളിലും പ്രകടമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പരമാദ്ധ്യക്ഷ സമിതിയിൽ, ആ കാര്യം നിഷ്കർഷിക്കണമെന്ന് നിബന്ധനയും ഉള്ളതായിട്ടാണ് അറിയുന്നത്. എന്നാൽ ആ നിയമങ്ങളുടെ ലംഘനങ്ങളാണ് പലപ്പോഴും പാലിക്കപ്പെടുന്നതെന്നുള്ളത് പരിതാപകരമായിരിക്കുന്നു. പത്രധർമ്മത്തിന്റെ പേരിൽ സദുദ്ദേശപരമായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഈ വിമർശനം സമുദായ ദ്രോഹമായോ അധികാരികളോടുള്ള അനാദരവായോ പരിഗണിക്കപ്പെടാതിരുന്നാൽ ഭാഗ്യമായി. ഇങ്ങനെ പലതും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ട ഭാരവും പത്രധർമ്മത്തിന്റെ പരിധിയിൽ പെടുന്നതാണെന്നുള്ള ഉത്തമബോദ്ധ്യം മാത്രമാണ് ആ കാര്യം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ഈ അവസരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ◎

● മുഖമൊഴി ●

അമേരിക്ക - 2021 ജനുവരി 20

അമേരിക്കൻ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു പുതിയ യുഗം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു... ലോകചരിത്രത്തിൽ സമാനതകളില്ലാത്ത, ഒരു പക്ഷേ അനേക രാജ്യങ്ങളിൽ സംഭവിക്കാനിടയുള്ള വികലമായ അധികാരക്കൈമാറ്റം; പിൻഗാമിക്ക് അർഹമായ മാനം കൊടുക്കാതെ, മൂന്നാംകിട അടവുകളുമായി കുറെ ദിവസങ്ങൾ; സുവ്യക്തമായ തോൽവി അംഗീകരിക്കാതെ, നിയമത്തിന്റെ ദാക്ഷിണ്യത്തിൽ അധികാരം പിടിച്ചു നിർത്താൻ നടത്തിയ ദുർബ്ബല നാടകങ്ങൾ; ഒടുവിൽ കുറെ രാഷ്ട്രീയഭ്രാന്തന്മാരെ അണിനിരത്തി, ഭരണസിരാകേന്ദ്രമായ ക്യാപ്പിറ്റോൾ ഹില്ലിൽ അഴിച്ചുവിട്ട അക്രമങ്ങൾ; എല്ലാം കഴിഞ്ഞ്, അമേരിക്കൻ ചരിത്രത്തിലെ ഇരുണ്ട അദ്ധ്യായത്തിന് അന്ത്യം കുറിച്ച്, പിൻഗാമിക്കു മുഖം കൊടുക്കാതെ, കൈ കൊടുക്കാതെ, ഒരു ഇറങ്ങിപ്പോക്ക്; അവിടേക്കാണ് ജോ ബൈഡൻ ജൂണിയർ കടന്നു വന്നിരിക്കുന്നത്!

കേരളത്തിൽ ഇടതു-വലതു സർക്കാരുകൾ മാറിമാറി ഭരിക്കുന്നതുപോലെ, അമേരിക്കയിൽ റിപ്പബ്ലിക്കന്മാരും ഡെമോക്രാറ്റുകളും മാറിമാറി അധികാരത്തിൽ വരാറുണ്ട്. എങ്കിലും റിപ്പബ്ലിക്കന്മാർ പൊതുവെ കടുത്ത യാഥാസ്ഥിതികരായും ഡെമോക്രാറ്റുകൾ താരതമ്യേന കൂടുതൽ ജനപ്രിയരായും ആണ് കാണുന്നത്. 2008-ൽ അധികാരമേറ്റ ബറാക്ക് ഒബാമാ നാലു വർഷം വീതമുള്ള രണ്ടു ടേം തികച്ചാണ് വഴി മാറിയത്. അന്നത്തെ വൈസ് പ്രസിഡണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ പ്രസിഡണ്ടായി ചാർജെടുത്തിരിക്കുന്ന ജോ ബൈഡൻ.

അമേരിക്ക ലോകജനതയുടെ സ്വപ്നഭൂമിയായിട്ടാണ് കരുതപ്പെടുന്നത്. (യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടാവാം.) അതുപോലെതന്നെ അടിയുറച്ച ക്രിസ്ത്യൻ രാഷ്ട്രമെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. (ക്രിസ്ത്യൻ തത്വസംഹിതയിലും ജീവിതത്തിലും വിള്ളലും ചോർച്ചയും എല്ലായിടത്തുമുണ്ടല്ലോ.) ലോകപോലീസായും വല്ല്യേട്ടനായും അവിടവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ അതിന്റെ തണൽ അനുഭവിക്കുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങൾ പോലും അപ്രിയം ഉള്ളിലൊതുക്കി വണങ്ങിക്കഴിയും. ഇതിനിടയിലൂടെ യുദ്ധക്കച്ചവടം നടത്തുകയും, എവിടെ സമാധാനം വേണം, എവിടെ സമാധാനം തകർക്കണം എന്ന കാര്യത്തിൽ സ്വന്തം താൽപ്പര്യം സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അതാണ് അമേരിക്കൻ സ്റ്റൈൽ!!

ഒരു വലിയ രാജ്യത്ത് അതിന്റെ പ്രസിഡണ്ട് എങ്ങനെ ആയിരിക്കരുത് എന്നതിന്റെ ഉദാഹരണമായിരുന്നു ഡൊണാൾഡ് ട്രംപ്. ഉന്നതസ്ഥാനീയർക്ക് ചില തമാശകളും സ്വഭാവവൈകൃതങ്ങളും അലങ്കാരമായിരിക്കാമെങ്കിലും ഒരു വലിയ മനുഷ്യൻ വെറും കോമാളിയായി മാറുന്നത് രാജ്യത്തിനുതന്നെ അപമാനമാണ്. സമൂഹത്തിൽ നിലവിലുള്ള സന്തുലിതാവസ്ഥയും സ്വസ്ഥതയും തകർത്ത്, ജനങ്ങളെ തമ്മിലടിപ്പിക്കുവാനും അകറ്റുവാനും, കറുത്ത വർഗ്ഗക്കാരനെ വെള്ളക്കാരന്റെ കാൽമുട്ടിനടിയിലമർത്തി ശ്വാസം മുട്ടിക്കുവാനും ഒരു ഭരണകൂടം ഇടയാക്കരുത്. കുടിയേറ്റത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും വീസയുടെയും ശമ്പളത്തിന്റെയും കാര്യത്തിലുമെല്ലാം അനിശ്ചിതത്വം കൊണ്ടുവരുവാനാണ് ട്രംപ് ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. 2016-ൽ ട്രംപ് വന്നു; 2019-ൽ കൊറോണയും; രണ്ടും കൂടി അമേരിക്കയെ തകർത്തു.

വോട്ടെടുപ്പിനു പിന്നാലെ, റിപ്പബ്ലിക്കന്മാർ പോലും, പ്രത്യേകിച്ച് വൈസ് പ്രസിഡണ്ട് മൈക്ക് പെൻസ്, എതിർനിലപാടെടുത്തതോടെ (പെൻസിന് അഭിനന്ദനങ്ങൾ!) ട്രംപിന് അരങ്ങൊഴിയാതെ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നു. പക്ഷേ അനേകർ ട്രംപിന് വോട്ടു ചെയ്തു എന്നത് വിസ്മരിച്ചുകൂടാ! നമ്മൾ സത്യമേവ ജയതേ എന്നു പാടി നടക്കുമ്പോഴും തിന്മയെയും അസത്യത്തെയും വാഴ്ത്തുന്നവർ എന്നും ഉണ്ടാവും.

ട്രംപിന്റെ പതനം കാണുമ്പോൾ, അടുത്തയിടെ ആസ്ട്രേലിയയിലെ ഗാബയിൽ ബോർഡർ-ഗവാസ്കർ ട്രോഫിക്കുവേണ്ടി നടന്ന ഇൻഡ്യ-ആസ്ട്രേലിയ അവസാന ടെസ്റ്റ് ക്രിക്കറ്റ് മത്സരമാണ് ഓർമ്മ വരുന്നത്. മത്സരത്തിനു മുമ്പ്, ഇൻഡ്യൻ കളിക്കാരുടെ മനോവീര്യം തകർക്കാനുള്ള ഹീനശ്രമങ്ങൾ ആസ്ട്രേലിയൻ

കാണികൾ നടത്തിയതു കൂടാതെ, ആസ്ട്രേലിയൻ ക്യാപ്റ്റൻ പ്രകോപനപരമായ ഒരു വലിയ വെല്ലുവിളിയും നടത്തിയിരുന്നു. അത്ഭുതമെന്നു പറയട്ടെ, ട്രംപിനെപ്പോലെ ഒച്ചവെച്ച് പേടിപ്പിക്കുന്ന ആസ്ട്രേലിയ എന്ന ഗോലിയാത്ത്, ഋഷഭ് പന്ത് എന്ന കൊച്ചു ദാവീദിന്റെ മുമ്പിൽ അടിയറവു പറഞ്ഞു! തോറ്റ ആസ്ട്രേലിയയ്ക്കും ജയിച്ച ഇൻഡ്യയ്ക്കും വിശ്വസിക്കാൻ പറ്റാത്ത സൂപ്പർ കിരീടനേട്ടം!!!

പൊള്ളയായ അവകാശവാദങ്ങളും ദീർഘദൃഷ്ടിയില്ലാത്ത നടപടികളും കൊണ്ട് ഇതര രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള അന്താരാഷ്ട്രബന്ധങ്ങൾ പോലും തകർത്തെറിഞ്ഞ നാലു കൊല്ലങ്ങൾക്കൊടുവിൽ ട്രംപ് നിലംപതിക്കുമ്പോൾ, കേരളത്തിലെ ചില തദ്ദേശഭരണസ്ഥാപനങ്ങളിൽ മുൻ നിശ്ചയപ്രകാരം വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ട അധികാരങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കാതെ കടിച്ചുതൂങ്ങി നിൽക്കുന്ന ചില 'എട്ടുകാലി മമ്മൂഞ്ഞു'മാരെയാണ് ഓർമ്മ വരുന്നത്!

ഇനി ബൈഡന്റെ കാലം! ഇപ്പോഴത്തെ അമേരിക്കയെ നമ്മുടെ ധാരണകളിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന നല്ല അമേരിക്കയാക്കി മാറ്റുക... അതൊരു വെല്ലുവിളിയാണ്... ഓരോ നീർക്കോലിയും പ്രധാനമന്ത്രിയാകാൻ മനക്കോട്ട കെട്ടി കാത്തിരിക്കുന്ന ഇൻഡ്യയിൽ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയനേതാക്കൾക്ക് ട്രംപും ബൈഡനും ഒരു ചൂണ്ടുപലകയാകട്ടെ! ഓരോ സ്ഥാനത്തും അതിനർഹരായവർ വരണം... അമേരിക്കയിലെ ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞ സെനറ്റർ ആയി തുടങ്ങി, അധികാരത്തിന്റെ വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ സ്വന്തം വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ചും ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ കുടുംബജീവിതത്തിലെ കടുത്ത പ്രശ്നങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിച്ചും കുടുംബബന്ധങ്ങൾ കെട്ടുറപ്പോടെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചും അതോടൊപ്പം തന്റെ പ്രസിഡണ്ട് ഒബാമയുടെ പ്രത്യേകാദരം നേടിയ വൈസ് പ്രസിഡണ്ടായി സുദീർഘമായ എട്ടുവർഷം കൂടെ പ്രവർത്തിച്ചും അവസാനം അമേരിക്കയുടെ പ്രസിഡണ്ടായി ജോ ബൈഡൻ ജൂണിയർ കടന്നുവരുമ്പോൾ അമേരിക്കക്കാർക്കു മാത്രമല്ല, സമസ്തലോകജനതയ്ക്കും വലിയ പ്രതീക്ഷകളാണുള്ളത്. അദ്ദേഹം ഇനി ബൈഡൻ 'ജൂണിയർ' അല്ല, ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷയും അമേരിക്കയുടെ രക്ഷകനുമായ 'ബൈഡൻ' ആണ് ("നീ പൊന്നപ്പനാടാ, പൊന്നപ്പൻ"...)

ട്രംപിന്റെയും ബൈഡന്റെയും ജീവിതം നമുക്കു ചില പാഠങ്ങൾ നൽകുന്നു... ഭരണകാലത്ത്, സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവിതം പന്താടാതെ, എല്ലാവർക്കും നന്മ വരുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുക... നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കു യോഗ്യമായ രീതിയിൽ വർത്തിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക.... വിജയങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിടാനുള്ള തന്ത്രങ്ങളാകാതെ, ആത്യന്തികമായി ഗുണം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന മഹത്സംരംഭങ്ങളാകട്ടെ... അതേ മനോഭാവത്തോടെ, പരാജയങ്ങൾ വിജയത്തിലേക്കുള്ള വഴി തുറക്കട്ടെ.... തോൽവിയെ അംഗീകരിക്കുവാനും വിജയിയെ ആദരിക്കുവാനും മനസ്സുണരട്ടെ... സ്വന്തം നേട്ടത്തിനുവേണ്ടി സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളും സമാധാനവും തകർക്കുന്ന ക്ഷുദ്രപ്രവൃത്തികൾ നേതാക്കളിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ. (കേരളത്തിലെ എവർഗ്രീൻ സോളാർ കേസ് മറന്നിട്ടില്ല!)

ശിഥിലമായ രാഷ്ട്രീയകെട്ടുപാടുകളും ദുർബ്ബലമായ കുടുംബബന്ധങ്ങളുമായി ട്രംപ് പടിയിറങ്ങിയപ്പോൾ, കെട്ടുറപ്പുള്ള കുടുംബബന്ധങ്ങളും ദൈവവിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ പ്രവർത്തനശൈലിയുമായി ബൈഡൻ കടന്നു വന്നു. ഇരുളിനു ശേഷം കടന്നുവരുന്ന വെളിച്ചമെന്നുതന്നെ നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം... പ്രസിഡണ്ട് പറയുന്നതെല്ലാം തലയാട്ടി സമ്മതിക്കാത്ത വൈസ് പ്രസിഡണ്ട് കമലാ ഹാരിസ് ബൈഡന് ഒരു നല്ല സഹചാരിയും വഴികാട്ടിയും ആകുമെന്ന് നമുക്ക് കരുതാം.... കമലയുടെ ഏഷ്യൻ അമേരിക്കൻ പശ്ചാത്തലം അമേരിക്കയുടെ വിശാലവീക്ഷണത്തിനു നിദാനമാകട്ടെ... നമ്മുടെ സ്വപ്നഭൂമിയായി, കനാൻ ദേശമായി അമേരിക്ക വീണ്ടും മാറട്ടെ....വീണ്ടുമൊരു ലോകമഹായുദ്ധത്തിന് ഇട നൽകാതെ ലോകസമാധാനം ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ അമേരിക്കയ്ക്കു കഴിയട്ടെ... "നാം നയിക്കുന്നത്, നമ്മുടെ കരുത്തിന്റെ മാതൃക കൊണ്ടല്ല... നമ്മുടെ മാതൃകയുടെ കരുത്തു കൊണ്ടായിരിക്കണം" എന്ന ബൈഡന്റെ മുദ്രാവാക്യം സാർത്ഥകമായിത്തീരട്ടെ.

◎

ബൈബിൾ ചിന്തകൾ - 100

പ്രൊഫ. എം. വൈ. യോഹന്നാൻ

നല്ല ഇടയൻ

"യഹോവ എന്റെ ഇടയനാകുന്നു; എനിക്ക് മുട്ടുണ്ടാകയില്ല." (സങ്കീ. 23:1)

ആനന്ദത്തിന്റെയും ആഹ്ലാദത്തിന്റെയും തിരത്തള്ളലുകൾ കൊണ്ട് ജീവിതമാകെ ശാന്തിയുടെ സന്ദേശം പ്രചുരമായി പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ശക്തിയുറ്റ സ്രോതസ്സുകളാണ് തിരുവചനത്തിലെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ. Psalms എന്ന പദത്തിന് Tehillim എന്ന വാക്കാണ് എബ്രായ ഭാഷയിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അതിന് ഗാനങ്ങൾ, സ്തുതികൾ, കീർത്തനങ്ങൾ എന്നെല്ലാമാണ് അർത്ഥം. ഹൃദയത്തിൽ ദൈവത്തോടുള്ള നന്ദിയും സ്നേഹവും നിറഞ്ഞ് ദൈവത്തിന്റെ കൃപയിലേക്ക് മനുഷ്യനെ ആനയിക്കുന്ന അത്ഭുതകരമായ അനുഭവങ്ങളാണ് സങ്കീർത്തനങ്ങളിലൂടെ നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്.

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 22, 23, 24 എന്നിവ 'ഇടയസങ്കീർത്തനങ്ങൾ' എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. 22-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ നല്ല ഇടയൻ അഥവാ പ്രവാചകനായും, 23-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ വലിയ ഇടയൻ അഥവാ പുരോഹിതനായും, 24-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠ ഇടയൻ അഥവാ രാജാവായും വിവരിക്കുന്നു. ക്രൂശിൽ മരിച്ച ക്രിസ്തു നല്ല ഇടയൻ (യോഹന്നാൻ 10:11), ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു ജീവിക്കുന്ന ക്രിസ്തു വലിയ ഇടയൻ (എബ്രാ. 13:20-21), ഇനിയും രാജാവായി വരാനിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തു ശ്രേഷ്ഠ ഇടയൻ (1 പത്രോസ് 5:4).

സമർത്ഥനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി പഠിച്ച് വളർന്ന് സാഹിത്യത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് സമ്പാദിച്ചു. ''23-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ സാഹിതീയ സൗഭഗം (The Literary Excellence of the 23rd Psalm) എന്നതായിരുന്നു അവന്റെ ഗവേഷണ വിഷയം. ഇടവക പള്ളിയിൽ അവനൊരു അനുമോദന യോഗം ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടു. ആ ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഒരു സംഗ്രഹം വിവരിക്കുവാൻ ഇടവക വികാരി അവനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. 23-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ സാഹിത്യമൂല്യം പണ്ഡിതോചിതമായി അവൻ വിവരിക്കുന്നത് അഭിമാന പുളകിതരായി സദസ്സ് കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

എല്ലാവരും അവനെ അഭിനന്ദനങ്ങൾ കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞു. തുടർന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു: "എനിക്ക് ആദ്യമായി 23-ാം സങ്കീർത്തനം പരിചയപ്പെടുത്തിത്തന്ന എന്റെ സൺഡേ സ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ആ സങ്കീർത്തനം വായിക്കുന്നത് ഒന്നുകൂടെ കേൾക്കാൻ എനിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ട്." ഭക്തനായ ആ വൃദ്ധൻ സ്റ്റേജിലേക്കു വന്ന് "യഹോവ എന്റെ ഇടയനാകുന്നു' എന്നു തുടങ്ങി 23-ാം സങ്കീർത്തനത്തിലെ ആറു വാക്യങ്ങളും സാവകാശം വായിച്ചു. "ഞാൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ദീർഘകാലം വസിക്കും" എന്ന് അദ്ദേഹം വായിച്ചു നിർത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാത്രമല്ല കൂടിയിരുന്ന എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞിരുന്നു. അത്ര ഹൃദയസ്പർശിയായിരുന്നു ആ വായന. ആ വലിയ ഇടയന്റെ സ്നേഹമസൃണമായ തലോടൽ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അത് വായിച്ചത്. അപ്പോൾ ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ വിനീതനായി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "I know the Psalm, but my headmaster knows the Shepherd." (എനിക്ക് 23-ാം സങ്കീർത്തനം അറിയാം,

പക്ഷെ എന്റെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർക്ക് അതിലെ ഇടയനെ അറിയാം).

സ്വന്തമായ അനുഭവവും (personal experience) സമർപ്പണവും ഉള്ളവർക്കാണ് 23-ാം സങ്കീർത്തനത്തിലെ ഇടയൻ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരുന്നത്. ക്രിസ്തുവിനോട് വ്യക്തിപരമായ ബന്ധം പുലർത്തുമ്പോഴാണ് നാം അവന്റെ സ്വന്തം ആടുകളായിത്തീരുന്നത്. ആട്ടിടയനായിരുന്ന ദാവീദിന് ഒരു ഇടയനും അവന്റെ ആടുകളും തമ്മിലുള്ള ആത്മബന്ധം നന്നായറിയാം. ഇടയൻ തന്റെ ആടുകളെ എല്ലാം വ്യക്തിപരമായി അറിയുന്നു. ഇടയൻ മുമ്പെ നടക്കുന്നു, ആടുകൾ അവനെ അനുഗമിക്കുന്നു. പച്ചയായ പുൽപ്പുറങ്ങളിൽ അവൻ അവയെ കിടത്തുന്നു. സ്വസ്ഥതയുള്ള വെള്ളത്തിനരികത്തേക്കു അവൻ ആടുകളെ നടത്തുന്നു. അവൻ അവരുടെ പ്രാണനെ തണുപ്പിക്കുന്നു. ഇടയൻ തന്റെ ആടുകൾക്കു വിശ്രമം നൽകുന്നു, ആശ്വാസം നൽകുന്നു, പുതുചൈതന്യം നൽകുന്നു (Rest and Refreshment). ഇടയൻ തന്റെ നീതിപാതകളിൽ അവയെ നടത്തുന്നു. വഴി തെറ്റിപ്പോയവയെ നേർവഴിക്കാക്കുന്നു (Restoration to Righteousness). കൂരിരുൾ താഴ്വരയിൽ കൂടി നടന്നാലും ആടുകൾ ഒരു അനർത്ഥവും ഭയപ്പെടുകയില്ല. ഇടയൻ കൂടെയിരുന്ന് ദുഷ്ടശക്തികളുടെ ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്ന് അവയെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. അവന്റെ വടിയും കോലും ആടുകളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു (Protection in troubles).

ശത്രുക്കൾ കാൺകെ ഇടയൻ ആടുകൾക്ക് വിരുന്നൊരുക്കുന്നു; പരിക്കു പറ്റിയവയെ അവൻ എണ്ണ പുരട്ടി ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു; ആടുകൾക്ക് മതിയാവോളം കുടിക്കാൻ കുളിർമ്മയുള്ള ജലം നിറഞ്ഞു കവിയുമാറ് കരുതിവയ്ക്കുന്നു (Provision in the wilderness). ക്രിസ്തുവിന്റെ നന്മയും കരുണയും ആയുഷ്ക്കാലമൊക്കെയും തന്റെ ജനത്തെ പിന്തുടരുന്നു (Companion in the journey). ദൈവിക സ്നേഹവും കരുതലും അവൻ തന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും. അവസാനം അവർ നിത്യതയിൽ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന് ദീർഘകാലം വസിക്കുന്നു. (A home to stay at the end of the journey).

Annie Johnson Flint ഇങ്ങനെ പാടി:

"His love has no limit, His grace has no measure,
His power no boundary known unto men,
For out of His infinite riches in Jesus,
He giveth and giveth and giveth again."

അവന്റെ സ്നേഹത്തിന് അതിരില്ല, അവന്റെ കൃപയ്ക്ക് അളവില്ല, അവന്റെ ശക്തിക്ക് യാതൊരു അതിർത്തിയുമില്ല. ജീവിതത്തിലെ എത്രയെത്ര ആകുലങ്ങൾക്കും പ്രശ്നങ്ങൾക്കും അവൻ പരിഹാരം തന്നു; എത്രയെത്ര കെടുതികളിൽ നിന്നും രോഗങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തി തന്നു. നഷ്ടങ്ങളിലേക്ക് നോക്കി നെടുവീർപ്പിട്ടിരിക്കാതെ, ദൈവം ചെയ്ത നന്മകളെ എണ്ണിനോക്കിയാൽ (count the plus points) നാം അറിയാതെ അവനെ സ്തുതിച്ചുപോകും.

നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു. സ്വന്ത രക്തം ചിന്തി ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും അവൻ തന്റെ ആടുകളെ രക്ഷിക്കുന്നു. എത്ര മഹത്തായ സ്നേഹം!

He is ever Loving God, He is ever Living God

He is so near, so dear and so real a God.

നമുക്ക് അവനോട് ചേർന്നു നടക്കാം. ആ സ്നേഹത്തെ പിൻപറ്റാം.

“ഒരു ഇടയനെപ്പോലെ അവൻ തന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ മേയിക്കയും കുഞ്ഞാടുകളെ ഭുജത്തിൽ എടുത്തു മാർവ്വിടത്തിൽ ചേർത്തു വഹിക്കയും തള്ളകളെ പതുക്കെ നടത്തുകയും ചെയ്യും” (യെശയ്യാവ് 40:11).

പ്രൊഫ. എം.വൈ. യോഹന്നാൻ സാറിന്റെ നൂറാം ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ വേളയിൽ ചർച്ച് വീക്കിലിയുടെ പ്രത്യേക നന്ദി അറിയിക്കുന്നതോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുരാരോഗ്യങ്ങൾക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ക്രൈസ്തവദർശനം-39

പ്രൊഫ. ടി.വി.തോമസ്

പുതുവർഷ ചിന്തകൾ തുടരുന്നു...

നവവത്സര പ്രതീക്ഷകൾ

2020-നോടു വിടപറഞ്ഞ്, പുത്തൻ പ്രതീക്ഷകളുമായി 2021-നെ നാം വരവേൽക്കുകയുണ്ടായി. 2020-ൽ പ്രതീക്ഷയർപ്പിച്ചിരുന്ന വളരെയേറെ കാര്യങ്ങൾ നമുക്ക് സാദ്ധ്യമാകാതെപോയി. നമ്മൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ദൈവമാണ് അന്തിമ തീരുമാനം കൈക്കൊള്ളുന്നത് എന്ന വലിയ പാഠം 2020 നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു. ദൈവത്തിന് നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള ഉദ്ദേശ്യം തന്നെയാണ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ അർത്ഥവത്താക്കിത്തീർക്കുന്നത്. ലോകത്തെ കൈപ്പിടിയിൽ ഒതുക്കിയെന്നു കരുതിയിരുന്ന മനുഷ്യൻ ഒരു ചെറു അണുമൂലമുണ്ടായ മഹാമാരിയുടെ മുന്നിൽ പ്രതിവിധികളില്ലാതെ പകച്ചു നിൽക്കുന്നതാണ് പോയ വർഷം നാം കണ്ടത്. ലോകമെമ്പാടും എത്രയേറെ ആളുകളുടെ ജീവൻ ആണ് ഹോമിക്കപ്പെട്ടത്. കൊറോണ വൈറസ് വിതച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾ കെട്ടടങ്ങുന്നതിനുമുൻപ് അതിലും ശക്തമായ വൈറസുകൾ ലോകത്തിൽ അവിടവിടെയായി മനുഷ്യജീവനെ വേട്ടയാടിത്തുടങ്ങി. എങ്കിൽക്കൂടി നമുക്ക് ശുഭപ്രതീക്ഷകളോടെ 2021-നെ സ്വാഗതം ചെയ്യാം. 2020-ൽ നമുക്ക് നേരിട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും 2021-ൽ നന്മയ്ക്കായി വ്യാപരിക്കുമെന്ന് രണ്ട് ചെറിയ സംഭവകഥകളിലൂടെ വ്യക്തമാക്കാം :

ഒരു കർഷകന് ആകെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കുതിര ഒരു ദിവസം ഓടിപ്പോയതിനെത്തുടർന്ന് അവിടെ കൂടിയ ആളുകൾ അദ്ദേഹം നിർഭാഗ്യവാനാണെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അതിനു മറുപടിയായി ആ കർഷകൻ, ഒരുപക്ഷേ അതു ശരിയായിരിക്കാമെന്നു മാത്രം പ്രതികരിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം തന്റെ കുതിര മറ്റു മൂന്ന് കാട്ടുകുതിരകളുമായി എത്തിച്ചേർന്നപ്പോൾ താൻ ഭാഗ്യവാനാണെന്ന് ഇതേ ആളുകൾ പറഞ്ഞപ്പോഴും ആ കർഷകന്റെ പ്രതികരണം ആദ്യത്തേതുതന്നെയായിരുന്നു. അന്നേദിവസം ആ കർഷകന്റെ ഏകമകൻ മെരുങ്ങാത്ത ഒരു കാട്ടുകുതിരയുടെ പുറത്തുകയറി സവാരിയ്ക്കിറങ്ങി. വഴിയിൽ കുതിര കുടഞ്ഞിട്ട് അവൻ വീണ്, അവന്റെ കൈകാലുകൾ ഒടിഞ്ഞു. ഓടിക്കൂടിയ ആളുകൾ താൻ നിർഭാഗ്യവാനാണെന്നും തന്റെ ഗതി ആർക്കും ഉണ്ടാവാതിരിക്കട്ടെയെന്നും പറഞ്ഞപ്പോഴും അദ്ദേഹം ആദ്യപ്രതികരണത്തിൽതന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു. അതിനടുത്ത ദിവസം യുദ്ധത്തിന് കോപ്പു കൂട്ടുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി പട്ടാളക്കാർ നാട്ടിലെ ആൺകുട്ടികളെ നിർബന്ധപൂർവ്വം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. കർഷകന് ഏക ആശ്രയമായിരുന്ന മകനെ അവന്റെ കൈകാലുകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ക്ഷതംമൂലം വിട്ടുകളയുകയാണുണ്ടായത്. താൻ എത്രമാത്രം ഭാഗ്യവാനാണെന്ന് ഇപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായത് എന്ന് ഓടിക്കൂടിയ നാട്ടുകാർ പറയുകയുണ്ടായി. തന്റെ കുതിര ഓടിപ്പോയതിനും, മറ്റു കുതിരകളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നതിനും, കുതിരപ്പുറത്തു

നിന്ന് വീണ് മകന്റെ കൈകാലുകൾ ഒടിഞ്ഞതിനുമൊക്കെ ഇതുമൂലം അർത്ഥമുണ്ടായി. ആ കർഷകന്റെ ജീവിതത്തിൽ നേരിട്ട പ്രയാസങ്ങൾ തന്റെ ഭാവിജീവിതത്തിൽ കൂടുതൽ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നേടുന്നതിന് കാരണമായി ഭവിച്ചു.

നമുക്ക് പ്രതീക്ഷ നൽകുന്ന ഒരു സംഭവകഥ കൂടി വിവരിക്കാം. സാധാരണക്കാരനായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതാഭിലാഷമായിരുന്നു ഭാര്യയോടും മകനോടുമൊപ്പം ഒരു കപ്പൽയാത്ര നടത്തുകയെന്നത്. അദ്ദേഹം അതിനുവേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷേ യാത്രയുടെ ദിവസം അടുത്തുവന്നപ്പോൾ മകനെ ഒരു പട്ടി കടിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്, കുറെനാളത്തെ ചികിത്സ ആവശ്യമായിവന്നു. കരയിലൂടെയുള്ള യാത്രകളല്ലാതെ, വെള്ളത്തിലൂടെയുള്ള യാത്രകൾ പാടില്ലയെന്ന് ഡോക്ടർ നിഷ്കർഷിക്കുകയുണ്ടായി. ഭാര്യയും മകനും ഒന്നിച്ചല്ലാതെയുള്ള യാത്രയിൽ അയാൾക്ക് താൽപര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. യാത്ര മുടങ്ങിയതിൽ അയാൾ വളരെ നിരാശനായി. കടൽക്കരയിൽനിന്നും യാത്രക്കാരുമായി കപ്പൽ പുറപ്പെടുന്നതു കാണുവാൻ നിശ്ചിതദിവസം അയാളും എത്തിച്ചേർന്നു. ആ കാഴ്ച തന്റെ കണ്ണുകളെ ഈറനണിയിച്ചു. വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ഭാര്യ സമാധാനിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ കപ്പൽ അറ്റ്ലാന്റിക് സമുദ്രത്തിൽ ഐസ്കട്ടയിൽ ഇടിച്ചുതകർന്നുവെന്നും അതിലുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ ജീവനും പൊലിഞ്ഞുവെന്നും പത്രദ്വാരാ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന എല്ലാറ്റിനും ഒരു കാരണമുണ്ട് എന്ന്, 15-ാം വയസ്സിൽ കാൻസർ പിടിപെട്ടു എങ്കിലും അതിൽനിന്നും പൂർണ്ണമുക്തി നേടിയ, 35 വയസ്സുകാരിയായ കനേഡിയൻ എഴുത്തുകാരിയും പ്രൊഫസറുമായ കെയിറ്റ് ബൗളർ 'Everything Happens for a Reason' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ തന്റെ ജീവിതാനുഭവത്തിലൂടെ വിവരിക്കുന്നു. റോമാ ലേഖനം 8:28-ൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: "എന്നാൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക്, നിർണ്ണയപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കുതന്നെ, സകലവും നന്മയ്ക്കായി കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നു." കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ നാം ദൈവത്തെ പഴിചാരിയെന്നുവരാം. എന്നാൽ ഒന്നും ദൈവം അറിയാതെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നില്ലായെന്ന് നമ്മൾ ഓർക്കണം. "ആണ്ടിന്റെ ആരംഭം മുതൽ അതിന്റെ അവസാനംവരെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ ദൃഷ്ടി അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നു" (ആവർത്തനം 11:12). ആണ്ടിനും പ്രകൃതിയിൽ കാലഭേദങ്ങൾ വരുത്തുന്ന മാറ്റങ്ങൾക്കും യഹോവയായ ദൈവം പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നുവെന്നുകൂടി ഈ വേദവചനം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. 2020-ൽ ഉണ്ടായ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ 2021-ൽ മാറിപ്പോകുന്നതിനുവേണ്ടി ദൈവസന്നിധിയിൽ നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാം. (ഫിലിപ്പി. 4:6 കാണുക). നിരാശയിലായിരുന്ന്, പ്രത്യാശ ലഭിച്ച ദൈവഭക്തരായ ഏലിയാപ്രവാചകനെപ്പോലെ, യോനാപ്രവാചകനെപ്പോലെ, പൗലൊസ് അപ്പൊസ്തലനെപ്പോലെ നിരാശയിലായിരിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് 2021-ൽ പ്രത്യാശയുടെ അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം. 2021-ൽ കൂടുതൽ നന്മകൾക്കായി നമുക്ക് കാത്തിരിക്കാം. എല്ലാ മാന്യവായനക്കാർക്കും എന്റെ പുതുവത്സരാശംസകൾ.

"We will open the book. Its pages are blank. We are going to put words on them ourselves. The book is called Opportunity and its first chapter is New Year's Day." - Edith Lovejoy Pears

കൽപ്പടവുകൾ-6

ഫാ. ജോണി ജോർജ്ജ്
കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ

പ്രകാശ സ്രഷ്ടാവ്

(തുടർച്ച)

കഴിഞ്ഞ മൂന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ദൈവം എങ്ങനെ സൃഷ്ടികർമ്മം നടത്തി എന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു ചെറുവിവരണമാണ് നൽകിയത്. പാഴായും ശൂന്യമായും ഇരുന്ന ഭൂമിയിൽ ദൈവാത്മാവ് പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ പല തരത്തിലുള്ള മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ആദ്യം ആഴത്തിന്മേൽ അഥവാ വെള്ളത്തിൻ മീതെ ഇരുൾ വ്യാപരിച്ചിരുന്നു. അതിന്മീതെ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് പരിവർത്തിച്ചു(hover)കൊണ്ടിരുന്നു. 'പരിവർത്തിക്കുക' എന്നാൽ ചുറ്റിനടക്കുക, വട്ടമിട്ടു പറക്കുക, ചുറ്റിപ്പറ്റി നിൽക്കുക, ചലിക്കുക എന്നെല്ലാമാണ് അർത്ഥം. P.O.C. Bible-ൽ "ദൈവത്തിന്റെ ചൈതന്യം വെള്ളത്തിന്മീതെ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു" എന്നാണുള്ളത്; 'ദൈവചൈതന്യം' എന്നതിന് പകരം 'കൊടുങ്കാറ്റ്' എന്നുമാകാമെന്ന് footnote ആയി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. R.S.V. Bible-ൽ 'Moving over' എന്നാണ്. New English Bible-ൽ ആകട്ടെ roving എന്നും. പാഴും ശൂന്യവുമായിരുന്ന പ്രകൃതിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ നിരന്തരമായ നിരീക്ഷണം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് സാരം. പ്രകൃതിയുടെ ആകൃതിക്കും പ്രകൃതിക്കും മാറ്റം വന്നു. ചിട്ടയും ക്രമവും ഉണ്ടായി. 6 സൃഷ്ടികളെപ്പറ്റിയാണ് ഇതോടനുബന്ധിച്ച് പറയുന്നത്. മനുഷ്യസൃഷ്ടിയൊഴിച്ച് ബാക്കിയെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ വാക്കുകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടായത്. വെളിച്ചം മുതൽ മനുഷ്യൻ വരെ നീളുന്ന സൃഷ്ടികർമ്മം. "കാണപ്പെടുന്നവയും കാണപ്പെടാത്തവയുമായ" എല്ലാം ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു.

ഇതിൽ ആദ്യസൃഷ്ടി പ്രകാശമാണ്. പക്ഷേ 'വെളിച്ച'ത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരണം ദുർഗ്രഹമാണ്; ചിട്ടയില്ലാത്താണെന്നും തോന്നാം. ആദ്യദിവസംതന്നെ പ്രകാശം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. സസ്യലോകസൃഷ്ടിക്കുശേഷം നാലാം ദിവസം മാത്രമാണ് പ്രകാശഗോളങ്ങളായ സൂര്യചന്ദ്രാദികൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇവിടെ 'കാര്യം' (result or subject) പ്രകാശമാണ്. 'കാരണം' (കാരണഭൂതൻ) പ്രകാശഗോളങ്ങളാണ്. അവ തമ്മിൽ രണ്ടു ദിവസത്തെ അകലമുണ്ട്. സമയക്രമത്തേക്കാളുപരി കാര്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമാണ് എടുത്തുകാണിക്കുന്നത് എന്ന വ്യാഖ്യാനവുമുണ്ട്. ഒന്നും നാലും ദിവസങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവ യഥാക്രമം 'വെളിച്ചവും' 'വെളിച്ചങ്ങളും' വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ് എന്ന അഭിപ്രായവുമുണ്ട്.

പ്രകാശം ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. മാത്രവുമല്ല, ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനും ഒന്നുപോലെ പ്രാധാന്യമുള്ളതുമാണ്. ദൈവം ശൂന്യതയെയോ അന്ധകാരത്തെയോ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, ദൈവം ഉള്ളിടത്ത് പ്രകാശം ഉണ്ടാകുന്നു. 104-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ (104:2) ദൈവം ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രമായാണ് പ്രകാശത്തെ കാണുന്നത് - "വസ്ത്രം ധരിക്കുംപോലെ നീ പ്രകാശത്തെ ധരിക്കുന്നു." "ദൈവം വെളിച്ചം ആകുന്നു; അവനിൽ ഇരുട്ട് ഒട്ടും ഇല്ല" (1 യോഹ. 1:5). 'ദൈവമഹത്വപ്രകാശ'മായാണ് ദൈവം യിസ്രായേൽക്കാർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. "യഹോവയുടെ തേജസ്സിന്റെ കാഴ്ച പർവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ കത്തുന്ന തീ പോലെ യിസ്രായേൽ മക്കൾക്ക് തോന്നി" (പുറ. 24:17).

'നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണ'ത്തിൽ യേശുക്രി

സ്തുവിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, "ദൈവത്തിന്റെ ഏകപുത്രനും സർവ്വലോകങ്ങൾക്കും മുമ്പെ പിതാവിൽനിന്ന് ജനിച്ചവനും പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശവും സത്യദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള സത്യദൈവവും ജനിച്ചവനും സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും സാരാംശത്തിൽ പിതാവിനോട് സമത്വമുള്ളവനും തന്നാൽ സകലവും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവനും..." എന്നാണ്. വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം ആരംഭിക്കുന്നത് ദൈവപുത്രനെ 'വചനം' എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ്. "ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെയായിരുന്നു; വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു. അവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെയായിരുന്നു. സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം ഉളവായി; ഉളവായതൊന്നും അവനെക്കൂടാതെ ഉളവായതല്ല" (വി. യോഹ. 1:1-3). വചനം (Word) സർവജ്ഞാനമാണ് (Supreme Wisdom), സർവ്വത്തിന്റെയും കാരണഭൂതനാണ് (Supreme Reason). ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ വചനം 'Logos' ആണ്. സൃഷ്ടികർമ്മത്തിൽ (creation; Greek: logikos) പങ്കാളിയാണ്. സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നവനാണ്. അവൻ എന്നും ലോകത്തിലുണ്ട്: "ഏതു മനുഷ്യനെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സത്യവെളിച്ചം ലോകത്തിലേക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; ലോകം അവൻമൂലം ഉളവായി" (യോഹ. 1:9-10). ''ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു'' (യോഹ. 8:12), ''ഞാൻ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു" (യോഹ. 9:5). ദൈവത്തിന്റെ സ്വയം പ്രകാശിതമാകുന്ന അസ്തിത്വത്തിന്റെ വെളിപ്പെടൽ മാത്രമായിരുന്നു ഒന്നാം ദിവസത്തെ സൃഷ്ടികൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് എന്ന വ്യാഖ്യാനവുമുണ്ട്. "ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു" (യോഹ. 10:9) എന്ന് കർത്താവുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഉളവായതെല്ലാം ഉണ്ടായത് വചനം (creative power) മൂലമാണ്. ഈ വചനം ഇരുട്ടിനെ അപ്രത്യക്ഷമാക്കി (God spoke and dispelled darkness). ഈ പ്രകാശത്തെ മോശെ കത്തുന്ന മുൾപ്പടർപ്പിൽ (burning bush) കണ്ടു (പുറ. 3:1-4). പത്രോസും യാക്കോബും യോഹന്നാനും താബോർമലയിൽ വച്ച് ഈ പ്രകാശത്തെ കാണുകയുണ്ടായി: 'ഈ വാക്കുകളെ പറഞ്ഞിട്ട് എട്ടുനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ട് അവൻ (യേശു) പത്രോസിനേയും യോഹന്നാനേയും യാക്കോബിനേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ മലയിൽ കയറിപ്പോയി. അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ മുഖത്തിന്റെ ഭാവം മാറി, ഉടുപ്പ് മിന്നുന്ന വെള്ളയായും തീർന്നു'' (വി. ലൂക്കോസ് 9:28-29).

ദൈവം പ്രകാശമാണ്. ''ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു'' എന്നു പറഞ്ഞ കർത്താവുതന്നെ ''നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു" (വി. മത്തായി 5:13) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സൂര്യനിൽ നിന്ന് പ്രകാശം ചന്ദ്രനിൽ പതിക്കുകയും ചന്ദ്രൻ രാത്രിയിൽ വെളിച്ചം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെയാണ് നാം. അതിനുള്ള സാധ്യത ഉണ്ടാകുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവുതന്നെ പ്രകാശമാണ്. "ദൈവത്വത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ പ്രകാശത്തെക്കുറിച്ചും അവൻ (പുത്രൻ) ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു. അത് പരിശുദ്ധ റൂഹായെന്ന ക്നൂമായാകുന്നു.... പൂർത്തീകരിക്കുന്ന റൂഹായും നിറവേറ്റുന്ന റൂഹായും ആകുന്നു...." (പെന്തിക്കൊസ്തി: ഒന്നാം ശുശ്രൂഷ: പ്രൊമിയോൻ). പ്രകാശത്തെ പൂർത്തീകരിക്കുന്നവനാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ്. മീഖാപ്രവാചകൻ പറയുന്നത് ''ഞാൻ ഇരുട്ടത്ത് ഇരുന്നാലും യഹോവ എനിക്ക് വെളിച്ചമായിരിക്കുന്നു" (7:8) എന്നാണ്. ഇയ്യോബ് തന്റെ പ്രയാസകാലത്തെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു "അന്ന് അവന്റെ ദീപം എന്റെ തലയ്ക്കുമീതെ പ്രകാശിച്ചു. അവന്റെ വെളിച്ചത്താൽ ഇരുട്ടിൽക്കൂടി നടന്നു" (29:3). ◎

ബോധനം

അഡ്വ. വർഗീസ് പി. തോമസ്

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പരസ്പരം തിരിച്ചറിയുമോ? (തുടർച്ച)

അബ്രാഹാം, ഇസഹാക്ക്, യാക്കോബ് എന്നീ പിതാക്കന്മാരുടെ പേരുകൾ ദൃഷ്ടാന്തമായി ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ യേശു ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരലോകത്തായിരുന്ന ധനവാൻ എങ്ങനെ പരലോകത്തുള്ള അബ്രാഹാമിനെ മനസ്സിലാക്കുകയും പേർ ചൊല്ലി അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും? അതുപോലെതന്നെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച് പേരു നൽകിയ ആദാമിന്റെയും ഹവ്വായുടെയും പേരുകൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അറിയപ്പെടില്ലെന്ന് എങ്ങനെ പറയാൻ സാധിക്കും? ദൈവം അവരുടെ പേര് മായിച്ചു കളയുമോ? ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ തന്റെ പേർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് അറിഞ്ഞവനാണ് മോശെ. യിസ്രായേൽ മക്കൾ സ്വർണ്ണം കൊണ്ട് കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതിനാൽ ദൈവകോപം അവരുടെമേൽ വരാതിരിക്കാൻ യാചിച്ച മോശെ: *"നീ എഴുതിയ നിന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് എന്റെ പേർ മായിച്ചുകളയേണമേ"* (പുറപ്പാട് 32:32) എന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നതു കാണാം. മറ്റൊരു പേരിലേ നീ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അറിയപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞില്ല, നിഷേധിച്ചതുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയ മോശെയെന്ന പേർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കാണുകയില്ലെന്ന് എങ്ങനെ നമുക്കു പറയാൻ സാധിക്കും? മോശെയോട് "ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്റെയും ഇസഹാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും ദൈവമെന്ന് അവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ അവൻ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല, ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമത്രേ" എന്ന് മത്തായി 22:32-ൽ പറയുന്നു. ഊരിയാവിന്റെ ഭാര്യയിൽ ദാവീദിനുണ്ടായ കുഞ്ഞ് കഠിനരോഗം ബാധിച്ചു മരിച്ചു. അപ്പോൾ ദാവീദ് അതീവദുഃഖിതനായി, "ഇപ്പോഴോ അവൻ മരിച്ചുപോയി; ഇനി ഞാൻ ഉപവസിക്കുന്നതെന്തിന്? അവനെ മടക്കിവരുത്തുവാൻ എനിക്കു കഴിയുമോ? ഞാൻ അവന്റെ അടുക്കലേക്കു പോകുകയല്ലാതെ അവൻ എന്റെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങിവരികയില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു" (2 ശമുവേൽ 12:23). ദൈവത്താൽ അഭിഷിക്തനായ ദാവീദിന്റെ പ്രത്യാശ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ തന്റെ മകനെ കാണാമെന്നാണ്. അവിടെ മകനും അപ്പനും എന്ന സ്ഥാനത്ത് കാണാൻ സാധിക്കയില്ലേ? ദാവീദ് സങ്കീർത്തനത്തിൽ എഴുതി, 'തന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ ആഗ്രഹം യഹോവ സാധിച്ചുകൊടുക്കും." വിശ്വാസികളുടെ പേരുകൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു വചനം പറയുന്നു. ഭൂതങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് കീഴടങ്ങുന്നതിലല്ല, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പേരുകൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിലത്രേ സന്തോഷിക്കേണ്ടതെന്നു കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു അരുൾ ചെയ്തു. പേരും രൂപവും ആ വ്യക്തിയുടെ തിരിച്ചറിയലിനെയാണു വെളിവാക്കുന്നത്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പേരെഴുതിയിരിക്കുന്ന ആദ്യജാതന്മാരുടെ സഭയിൽ ഓരോരുത്തരും ഇപ്പോൾ അറിയപ്പെടുന്നതുപോലെ അറിയപ്പെടും. ഗബ്രിയേൽ ദൂതൻ കന്യകമറിയത്തിന് പ്രത്യക്ഷനായി പറഞ്ഞു: "നീ ഗർഭം ധരിച്ച് ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും, അവന് യേശു എന്നു പേർ വിളിക്കണം" (ലൂക്കോസ് 1:31). സ്വർഗ്ഗ

ത്തിൽനിന്നും ഇട്ടിരിക്കുന്ന നാമമാണത്. അതേപോലെ സ്വർഗ്ഗത്തിലും അറിയപ്പെടും. ഭൂമിയിൽ വച്ച് നൽകിയ പേര് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അറിയപ്പെടില്ലെന്നു പറയാൻ സാധിക്കുമോ? യേശുക്രിസ്തു പൂർണ്ണ ദൈവവും പൂർണ്ണ മനുഷ്യനുമായിരുന്നു. പൂർണ്ണ മനുഷ്യനു നൽകിയിരുന്ന പേര് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മാറ്റുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. അബ്രാം, സാറായി എന്നിവരുടെ പേരുകൾ അബ്രാഹാം എന്നും സാറായെന്നും ആക്കിയത് സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നാണെന്നും നാം ഓർക്കണം. അതുപോലെ യാക്കോബിന്റെ പേര് യിസ്രായേൽ എന്നാക്കിയതും പരിഗണിക്കണം.

തികച്ചും വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ, തങ്ങളെക്കാൾ അനേകവർഷം മുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്നവരായി ജഡികമരണം സംഭവിച്ച മോശെയെയും ഉടലോടെ എടുക്കപ്പെട്ട ഏലിയാവിനെയും, മറുരൂപമലയിൽ പത്രോസിനും യോഹന്നാനും യാക്കോബിനും തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിച്ചു. യേശുക്രിസ്തുവിന് 1700 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പേ കടന്നുപോയ മോശെയെയും 1000 കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപ് എടുക്കപ്പെട്ട ഏലിയാവിനെയും യേശുവിന്റെ തേജസ്കരണസമയത്തു പത്രോസിനു മനസ്സിലായി, പേരു ചൊല്ലി പറയുവാൻ സാധിച്ചു. യേശു അവരെ പത്രോസിനു പരിചയപ്പെടുത്തിയതായി പറയുന്നില്ല.

ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു താനൊരു പ്രേതമല്ലെന്ന് ശിഷ്യന്മാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ അവരോടുകൂടി തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തു (ലൂക്കോസ് 24: 30, 39). അവർ അവനെ തൊട്ടുനോക്കുവാൻ അനുവദിച്ചു (യോഹ. 20). വാതിലുകൾ അടയ്ക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ അവൻ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി (ലൂക്കോസ് 24:3). ഇത്തരത്തിൽ കാണപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉത്ഥിത മനുഷ്യത്വം ജീവനും ദൈവത്വവും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. ഇതു ദൈവരാജ്യത്തിലെ നിത്യജീവന്റെ പുതിയ രൂപമായിരുന്നു.

പാപംമൂലം വികലമാക്കിയ ദൈവസാദൃശ്യത്തെ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യനായെങ്കിൽ ആ ദൈവസാദൃശ്യത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പ് മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിന്റെ മാത്രമല്ല, ശരീരത്തിന്റെയും കൂടിയാണ്. ദൈവസ്വരൂപമായ മനുഷ്യശരീരം തേജസ്കരിക്കുവാനാണ് ദൈവം ശരീരത്തിൽ മരിച്ചത്. ശരീരം ആത്മാവിന്റെ നിത്യകൂടാരം ആണെന്ന ബോധം നമ്മെ ഭരിക്കണം. ഈ പ്രാപഞ്ചിക കാലത്തിൽ തനിക്കേറ്റ ആണിപ്പാടുകളും തിരുമുറിവുകളും ഉത്ഥിത ശരീരത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവ് വഹിക്കുമെങ്കിൽ ഈ പ്രാപഞ്ചിക ശരീരം നിർമ്മലമായി സൂക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉത്ഥാനത്തിന്റെയും തേജസ്കരണത്തിന്റെയും സന്ദേശമാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. വെളിപ്പാട് 21-ാം അധ്യായത്തിൽ പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും എന്തെന്നു വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതുപോലെ സകല വിശുദ്ധന്മാരും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും (1 കൊരിന്ത്യർ 15). *"അവനെ കൈക്കൊണ്ട് അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ദൈവമക്കൾ ആകുവാൻ അവൻ അധികാരം കൊടുത്തു."* (യോഹന്നാൻ 1:12). പിതാവാം ദൈവത്തിന്റെ മക്കളായവർ സഭയാകുന്ന കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളാണ്. ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ പരസ്പരം സമ്പർക്കത്തിലും കൂട്ടായ്മയിലും ജീവിക്കും. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ജീവനുള്ള ഒന്നിനും ചൈതന്യരഹിതമായി കഴിയാൻ സാധിക്കില്ല. ഒന്നിനു മറ്റൊന്നിനോടു സംസർഗ്ഗം ചെയ്യാതിരിപ്പാനും കഴിയുകയില്ല. അതിനാൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പരസ്പരം അറിയാൻ ദൈവം ദൈവമക്കൾക്കു ഇടയാക്കും.

◎

ഫാ. ഡോ. തോംസൺ റോബി

കോവിഡ്കാല വിദ്യാഭ്യാസവും പ്രതിസന്ധികളും

ഗ്രീക്ക് തത്വചിന്തകനായ അരിസ്റ്റോട്ടിലിന്റെ ശ്രദ്ധേയമായ ചിന്തയായിരുന്നു "രക്ഷിതാക്കളെക്കാൾ കൂടുതലായി നാം ബഹുമാനിക്കേണ്ടത് ഗുരുക്കന്മാരെയാണ്, എന്തെന്നാൽ രക്ഷിതാക്കൾ കുട്ടികൾക്ക് ജീവിതം നൽകുന്നു, ഗുരുക്കന്മാർ നന്നായി ജീവിക്കുവാനുള്ള കലയും." നല്ല പൗരന്മാരെ വാർത്തെടുക്കുവാനുള്ള മൂശയാണ് വിദ്യാലയങ്ങൾ. വ്യക്തിത്വമുള്ള ഒരു ജനത വളർന്നുവരാൻ അടിസ്ഥാനപരമായി വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ കോവിഡ് കാലഘട്ടത്തിൽ വലിയ ഒരു മാറ്റം നാം ദർശിക്കുന്നത് വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്താണ്. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്ന് കുഞ്ഞുങ്ങൾ നിൽക്കേണ്ടിവരുന്നതും ആധുനിക സങ്കേതങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതും അവരിൽ ഉണ്ടാക്കിയ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ എന്തെന്ന് സമൂഹം തിരിച്ചറിയാൻ പോകുന്നതേയുള്ളൂ.

ഗുരുവിന്റെ മുഖത്തുനിന്ന് കേട്ടു പഠിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഗുരുവിന്റെ ശബ്ദം മാത്രം കേട്ട് ശീലിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം മാറ്റപ്പെട്ടു. 'Online' ക്ലാസ്സുകളിൽകൂടി നടക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ദുരുപയോഗം ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കാം. കാരണം, കുട്ടി ക്ലാസ്സിൽ കയറി ഹാജർ വച്ചതിനുശേഷം ശബ്ദവും വീഡിയോയും ഓഫ് ചെയ്ത് അദ്ധ്യാപകനെ കബളിപ്പിക്കാനിടയുണ്ട്. ഇത് കുട്ടിയുടെ മനോനില അനുസരിച്ചിരിക്കും. വിദ്യാർത്ഥിയുടെ സാമൂഹിക ചുറ്റുപാടുകൾ അവന്റെ പഠനത്തെ സ്വാധീനിക്കുമെന്ന് വ്യക്തം.

പത്രറിപ്പോർട്ടിൻ പ്രകാരം ഈ കോവിഡിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇരുന്നൂറോളം കുട്ടികൾ ആത്മഹത്യ ചെയ്തതായി പറയപ്പെടുന്നു. വീടുകളിലെ അന്തരീക്ഷവും ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളും പല കുട്ടികൾക്കും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. മദ്യപിക്കുന്ന പിതാവ്, സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധികൾ, മതപരമായ സാഹചര്യങ്ങൾ, വീടുകളിലെ അസ്വസ്ഥതകൾ എന്നിങ്ങനെ എത്രയോ കദനകഥകൾ! വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പോകുന്നവർ അവരുടെ പ്രതിസന്ധികൾ സഹവിദ്യാർത്ഥികളുമായി പങ്കിടുന്നതനാൽ അവരുടെ പ്രയാസങ്ങൾക്ക് ഒരുപരിധിവരെ അയവു വരും. അദ്ധ്യാപകരുമായും കൂട്ടുകാരുമായുമുള്ള ബന്ധത്തിൽ പരസ്പരം ഭാരങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നത് കുട്ടികളെ വലിയ വിപത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ സഹായിക്കും. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ വീട്ടിൽ മാത്രം ഇരിക്കുന്ന കുട്ടികൾ പലരും അവരുടെ പ്രയാസങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കാനിടമില്ലാത്തതിനാൽ നിരാശയിലും പ്രതിസന്ധിയിലുമാണ്. ഈ നിരാശ അവരെ ആത്മഹത്യയിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം. ചിലർ മറ്റു ചില മാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു എന്നും വരാം.

ഈ പ്രതിസന്ധിയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ അമിതമായ മൊബൈൽ ഫോൺ ഉപയോഗവും അമിത സൈബർ ഉപയോഗവും കുട്ടികളെ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിക്കുന്നത് എവിടെയായിരിക്കും? വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മൊബൈൽ ഫോൺ ഉപയോഗം കുറയ്ക്കണം എന്ന് മുൻപ് പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും, ഇന്ന് എല്ലാവരും മൊബൈൽ ഫോൺ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നത് സൈബർ അടിമപ്പെടലിന് ഇടയാക്കുന്നു. ഇത് വിദ്യാർത്ഥികളെ ഇന്റർനെറ്റിന്റെ ക്രിയാത്മകമായ തലങ്ങളിലേക്കാൾ അതിന്റെ മലിനമായ തലങ്ങളിലേക്ക് ആകർഷിക്കാനിടയുണ്ട്. സൈബർ രംഗത്തുള്ള പല

പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളെ മാറ്റിനിർത്തുന്നവരെയും ഇതിനിടയിൽ നാം കാണുന്നു എന്നതാണ് ആശ്വാസം. എന്നാൽ ഭൂരിപക്ഷവും അതിന് കഴിയാത്തവരാണ്. കോവിഡ് മൂലം ഉണ്ടായ പട്ടിണിയും ജോലിനഷ്ടപ്പെടലും സാമ്പത്തികമാന്ദ്യവും നമ്മുടെ സമൂഹത്തെ എത്രമാത്രം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നത് വ്യക്തമാണ്. എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും നാം കാണുന്ന തളർച്ച പഠനരംഗത്തും സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

കോവിഡ് കാലഘട്ടത്തിന്റെ ദൂഷ്യഫലം എല്ലാ തലങ്ങളിലും എന്നപോലെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തും കണ്ടുവരുന്നു. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ അതിന് പരിഹാരമായി എന്നു വരാം. എന്നാൽ സ്വഭാവശുദ്ധിയുടെ ദാരിദ്ര്യം ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ ആത്യന്തികമായ പ്രയോജനമുണ്ടാവുകയില്ല. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സ്വഭാവവൈകൃതങ്ങൾ ഒരു വലിയ സാമൂഹ്യ വിപത്തായി മാറാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. വീട്ടിൽ മാതാപിതാക്കൾക്കുപോലും വേണ്ട രീതിയിൽ നിയന്ത്രിക്കുവാനും നയിക്കുവാനും കഴിയാത്ത സാഹചര്യം കുട്ടികളിൽ ഉണ്ടാക്കാവുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ എങ്ങനെ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും?

പല നല്ല വശങ്ങളും ഈ കാലഘട്ടം പഠിപ്പിച്ചെങ്കിലും അതിലുപരി പ്രതിസന്ധികളെ വരുംനാളുകളിൽ എങ്ങനെ തരണം ചെയ്യും എന്നത് ഒരു വലിയ പ്രശ്നമാണ്. നിങ്ങൾ മൊബൈൽ ഉപയോഗിക്കരുത് എന്ന് ഇനി പറയാൻ സാധിക്കുമോ, സൈബർ ലോകത്തിന്റെ സാദ്ധ്യതകളെ മനസ്സിലാക്കിയ യുവതലമുറ അതിനോട് വിടപറയുവാൻ തയ്യാറാകുമോ, മുതലായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നുവരുമ്പോൾ കോവിഡാനന്തര കാലഘട്ടം എന്ത് ഉത്തരം പറയും എന്നത് കാത്തിരുന്ന് കാണണം. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഉള്ള വിദ്യാഭ്യാസം തുടർന്ന് നടക്കുമോ എന്നു പോലും ശങ്കിച്ചുപോവുകയാണ്. ഗുരുക്കന്മാരുടെ സ്ഥാനത്ത് ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സങ്കേതങ്ങൾ ഇടംപിടിക്കുമോ എന്ന് ചിന്തിക്കുവാൻ ഈ കാലഘട്ടം നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണ്.

ദുഷിച്ച പ്രവണതകളും കുട്ടികൾ സ്വായത്തമാക്കും എന്നത് ഭീതികരമാണ്. 'ബ്ലൂവേൽ' പോലെയുള്ള ഭീകര ഗെയിമുകളും, അധാർമ്മികമായ സൈറ്റുകളും, കുറ്റവൈകല്യങ്ങളുടെ പോസ്റ്റുകളും, ലൈംഗിക വൈകൃതങ്ങളുടെ സൈറ്റുകളും കുട്ടികളെ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിക്കുക അരാജകത്വത്തിലേക്കും അധാർമ്മികമായ ജീവിതത്തിലേക്കും ആയിരിക്കും.

"അധികമായാൽ അമൃതും വിഷം" എന്ന് പറയാറുണ്ട്. ഇന്ന് മൊബൈലിന്റെയും മറ്റും അമിതമായ ഉപയോഗം ചിലപ്പോൾ മാരകമായ രോഗങ്ങളിലേക്ക് നമ്മെ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിക്കാം. ഇപ്പോൾതന്നെ പല കുട്ടികൾക്കും തലവേദനയും, തലകറക്കവും, ഉറക്കമില്ലായ്മയും, മറ്റു ശാരീരിക പ്രശ്നങ്ങളും ഉണ്ട്. വിഷാദരോഗവും, മാനസികപ്രശ്നങ്ങളും, പഠനത്തോടുള്ള വിരക്തിയും മറ്റും ഉണ്ടാകാനുള്ള സാധ്യതയും തള്ളിക്കളയാനാവില്ല. ഈ ഇലക്ട്രോണിക് മാധ്യമങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള റേഡിയേഷനുകൾ വലിയ വിപത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനെ എത്തിക്കാം. ഇതിൽനിന്നുള്ള പ്രയോജനം ലഭിക്കുന്നത് ഇവ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന കമ്പനികൾക്കും കുത്തകകൾക്കും മാതം ആയിരിക്കും. എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ഇതൊന്നും ഒരുപോലെ പ്രാപ്യമല്ല എന്നതും സത്യമാണ്.

ഇവിടെ ഇന്റർനെറ്റിന്റെ അപര്യാപ്തതയും സാദ്ധ്യതകളും ഒരു പ്രതിസന്ധിയാണ്. നിരവധി കുട്ടികൾക്ക് online-ൽ പങ്കെടുക്കാനുള്ള സൗകര്യം പോലും ഇല്ല എന്ന് നാം ഓർക്കണം. സ്വന്തമായി മൊബൈലും ടിവിയും പോലും ഇല്ലാത്ത കുട്ടികൾ ഉണ്ട്. വികസിത രാജ്യങ്ങളിൽ ഉള്ളതുപോലെ ഈ നാട്ടിലും എല്ലാം ആക്കിത്തീർക്കാനുള്ള ശ്രമം നല്ലതാണ്. പക്ഷേ, അതിനുവേണ്ടത് ഭരണാധികാരികൾ ചെയ്യുന്നില്ല എന്നതാണ് പ്രയാസം. കഴിവുണ്ടെങ്കിലും ഇതൊന്നും ലഭ്യമല്ലാതെ പുറന്തള്ളപ്പെടുന്നവരുടെ വേദന നാം ഓർക്കാറില്ല. കൊട്ടിഘോഷിച്ചു നടത്തപ്പെടുന്ന പല മേളകളും കാമ്പില്ലാത്തതാണ്. കുട്ടികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഇന്നതെന്ന് അറിഞ്ഞ് പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് ആവശ്യം.

◎

പ്രവാചകന്മാർ – 7

പ്രൊഫ. മാത്യു കോശി

യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ അനിഷേധ്യനായകൻ – മോശെ എന്ന പ്രവാചകൻ

(തുടർച്ച)

മോശെ മിദ്യാനിൽ

മിദ്യാൻദേശം കനാൻനാട്ടിനടുത്തുള്ള ഒരു മരുഭൂമിയും മലമ്പ്രദേശവുമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പർവ്വതമായ ഹോറേബ് ഇവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഹോറേബ് പർവ്വതവും സീനായ് മലയും ഒന്നുതന്നെ. അബ്രാഹാമിന്റെ ഭാര്യ സാറാ പ്രസവിച്ച നാലാമത്തെ മകനാണ് മിദ്യാൻ. അവന്റെ സന്തതിപരമ്പര താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലമായതിനാലാണ് ഈ സ്ഥലം മിദ്യാൻ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടത്. മോശെ ഓടിപ്പോയത് എബ്രായർക്ക് പരിചയമുള്ള ഈ സ്ഥലത്തേക്ക് തന്നെയാണ്. രണ്ടു വംശത്തിന്റെയും വലിയ പിതാമഹൻ അബ്രാഹാം തന്നെയാണല്ലോ.

മോശെ മിദ്യാനിൽ എത്തി ഒരു കിണറിന്നരികെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ പുരോഹിതനായ റെഗൂവേലിന്റെ ഏഴു പുത്രിമാർ ആടുകൾക്ക് വെള്ളം കൊടുക്കുവാൻ കിണററികെ വന്ന് തൊട്ടികളിൽ വെള്ളം നിറയ്ക്കുന്നു (പുറ. 2:18). എന്നാൽ ചില ഇടയന്മാർ വന്ന് പെൺകുട്ടികൾ കോരിവച്ച വെള്ളം തങ്ങളുടെ ആടുകൾക്ക് കൊടുക്കുവാനായി അവരെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതു കാണുന്ന മോശെ പെൺകുട്ടികളെ സഹായിക്കുന്നു.

പതിവിലും നേരത്തെ ആടുകളെയുംകൊണ്ട് വീട്ടിൽ എത്തുന്ന പെൺകുട്ടികളോട് പിതാവ് കാരണം അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ തങ്ങളെ പരിചയമില്ലാത്ത ഒരു യുവാവ് സഹായിച്ച വിവരം അവർ വർണ്ണിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം മോശെയെ ആ പെൺകുട്ടികൾ അവരുടെ ഭവനത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. മോശെ ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുകയും അന്നുമുതൽ ആ ഭവനത്തിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് പശ്ചാത്തലം. റെഗൂവേലിന് യിത്രോ (പുറ. 3:1) എന്നും, ഹോബാബ് (സംഖ്യ. 10:29) എന്നും പേരുകൾ ഉണ്ട്. യിത്രോ എന്ന പേരാണ് കൂടുതൽ പരിചിതമായത്. യിത്രോ തന്റെ മകൾ സിപ്പോറയെ മോശെയ്ക്ക് ഭാര്യയായി നൽകി. അവരുടെ ആദ്യജാതന് ഗേർശോം എന്ന് പേരിട്ടു.

മിദ്യാനിൽ മോശെയുടെ തൊഴിൽ യിത്രോവിന്റെ ആടുകളെ മേയ്ക്കലായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് മനുഷ്യരുടെ ആസ്തി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത് മൃഗസമ്പത്ത് കണക്കാക്കിയായിരുന്നു. ദിവസങ്ങളോ മാസങ്ങളോ കഴിഞ്ഞായിരിക്കും ഇടയന്മാർ സ്വഭവനത്തിൽ തിരിച്ചെത്തുന്നത്. മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ചിലപ്പോൾ കുറേ നാൾ അതിന് ചുറ്റുമായി ആടുകളെ സംരക്ഷിക്കുകയും അവിടെ രാപാർക്കുകയും ചെയ്യും. വന്യമൃഗങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കാനായി രാത്രിയിൽ ആടുകൾ ഉറങ്ങുന്നതിന് ചുറ്റും വേലി തീർത്ത് വാതിൽക്കൽ കാവൽ കിടന്നുറങ്ങുന്നതായിരുന്നു പതിവ്. യേശു പറഞ്ഞ ചില വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കാം: *"ഞാൻ വാതിൽ ആകുന്നു, നല്ല ഇടയൻ തന്റെ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു."* അന്ന് ആട്ടിടയൻ എന്നത് നല്ല അഭിമാനമുള്ള തൊഴിൽ തന്നെ ആയിരുന്നു. 23-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ ദാവീദ് തന്റെ ഇടയനെപ്പറ്റി വളരെ നല്ല വിവരണം തരുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഫറവോന്റെ കൊട്ടാരത്തിലെ സുഖജീവിതവുമായി ഒരു വിധത്തിലും താരതമ്യപ്പെടുത്താവുന്നതല്ല പർവ്വതമുകളിൽ യിത്രോവിന്റെ ആടുകളെയുംകൊണ്ട് അലയുന്ന ജീവിതം. ഫറവോന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് ഇനിയും തിരികെ പോകുന്നത് അസാദ്ധ്യമാണ്. ആടുകളെ മേയിച്ച് നടക്കുന്ന മോശെയുടെ മനസ്സ് നീറുന്ന അവസ്ഥയിലാണ്. തന്റെ ജനം ഇപ്പോഴും ഊഴിയ

വിചാരകന്മാരുടെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യ പെരുമാറ്റത്താൽ കഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. താൻ ഒന്നും ചെയ്യാനാവാതെ അവിടെനിന്നും ഓടിപ്പോന്നിരിക്കയാണ്. ഫറവോനെ ക്കൊണ്ട് യിസ്രായേൽമക്കൾക്കുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യിക്കാൻ തനിക്ക് സാധിച്ചില്ലല്ലോ എന്ന വ്യസനം മോശെയ്ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ വളരെ ദൂരെ മിദ്യാനിൽ താൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്. ശരീരംകൊണ്ട് അവരിൽനിന്നും ദൂരെ ആണെങ്കിലും മനസ്സുകൊണ്ട് അടുത്താണിരുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു മാനസികാ വസ്ഥയിലാണ് താൻ ആടിനെ മേയിച്ചു നടന്നിരുന്നത്.

അത്ഭുതകാഴ്ചയും നിയോഗവും

ഏകദേശം 40 വർഷത്തോളം അങ്ങനെ ആടിനെ മേയിച്ച് മിദ്യാനിൽ കഴിഞ്ഞു. മോശെയ്ക്ക് രണ്ടു പുത്രന്മാരും അവിടെവച്ച് ജനിക്കുന്നു (അ. പ്ര. 7:29). ദൈവികപദ്ധതിയുടെ ആ ഘട്ടം തീരാറായി. പതിവുപോലെ ആടുകളെ മേയിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ പർവ്വതമായ ഹോറേബിൽ മോശെ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു അത്ഭുതകാഴ്ച കാണുന്നു. ഒരു മുൾപ്പടർപ്പ് തീപിടിച്ച് കത്തുകയും എന്നാൽ അത് വെന്തുപോകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മോശെ അതിനോടടുത്തു ചെല്ലുന്നു. ഉടനെ യഹോവയായ ദൈവം മുൾപ്പടർപ്പിന്റെ നടുവിൽനിന്ന് 'മോശെ', 'മോശെ' എന്ന് വിളിച്ചു. വളരെ വ്യക്തമായ കാര്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനായി വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന ഒരു ശൈലിയാണ് ഒരു വാക്കോ ഒരു പേരോ ഒന്നിൽ കൂടുതൽ പ്രാവശ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. യേശു പലപ്പോഴും 'ആമ്മീൻ', 'ആമ്മീൻ' എന്ന് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശമുവേൽ ബാലനെ ഏലിപുരോഹിതന്റെ ഭവനത്തിൽ വച്ച് നാലാമത് ദൈവം വിളിക്കുന്നത് 'ശമുവേലെ, 'ശമുവേലെ' എന്നാണ്.

യഹോവ മോശെയോട് പറയുന്നത്: ''നീ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലം വിശുദ്ധമാകയാൽ കാലിൽനിന്ന് ചെരിപ്പ് അഴിച്ചുകളക" എന്നാണ്. ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം വിശുദ്ധിയുടെ ഇടമാണ്. യഹോവ മോശെയ്ക്ക് തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് അബ്രാഹാമിന്റെയും യിസ്സഹാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും മോശെയുടെ പിതാവിന്റെയും ദൈവമായിട്ടാണ്. പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം എന്നത് എന്നും യിസ്രായേൽമക്കൾക്ക് അഭിമാനം ഉളവാക്കുന്ന വസ്തുതയാണ്. ദൈവത്തെ നേരിട്ട് നോക്കുവാൻ ഭയപ്പെട്ടതിനാൽ മോശെ തന്റെ മുഖം മൂടുന്നതായി കാണാം. യഹോവ മോശെയോട് അരുളിച്ചെയ്യുന്നത് മിസ്രയീമിലുള്ള ജനത്തിന്റെ കഷ്ടത താൻ കണ്ടു എന്നും, അവരുടെ നിലവിളി കേട്ടു എന്നും ആണ്.

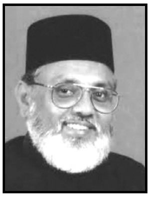
യിസ്രായേൽമക്കളെ മിസ്രയീമ്യരുടെയും ഫറവോന്റെയും അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് വിടുവിക്കുന്നതിനും അവരെ പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന കനാൻനാട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുമുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഏല്പിച്ച് മോശെയെ മിസ്രയീമിലേക്ക് അയക്കുവാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വലിയ പദ്ധതി നമുക്കിവിടെ കാണാം. അപ്പോഴാണ് മോശെയുടെ തടസ്സവാദങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി കടന്നുവരുന്നത്. മോശെ ആദ്യം പറയുന്നത് ഈ വലിയ ചുമതല നിർവ്വഹിക്കുവാൻ തക്ക കഴിവ് തനിക്കില്ല എന്നാണ്. ദൈവം കൂടെ ഇരിക്കാം എന്ന് പറയുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ പേർ മോശെ ചോദിക്കുകയാണ്. വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന ഏറ്റം ആശയഗംഭീരമായ ഉത്തരമാണ് തന്റെ പേരായി ദൈവം മോശെയെ അറിയിക്കുന്നത്: *"ഞാൻ ആകുന്നവൻ ഞാൻ ആകുന്നു; ഞാൻ ആകുന്നു എന്നുള്ളവൻ എന്നെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ നീ യിസ്രയേൽമക്കളോട് പറയണം എന്ന് കല്പിച്ചു"* (പുറ. 3:14). മോശെ യിസ്രായേൽമക്കളോട് പറയേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ വളരെ സ്പഷ്ടമായി ദൈവം മോശെയ്ക്ക് വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അവരുടെ പിതാക്കന്മാരോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശത്തേക്ക് അവരെ കൊണ്ടുപോകുന്ന ദൗത്യം മോശെയെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ ദേശം കനാന്യർ, ഹിത്യർ, അമോര്യർ, പെരിസ്യർ, ഹിവ്യർ, യെബൂസ്യർ എന്നിവർ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ്. മിസ്രയീമിലെ കഷ്ടതയിൽനിന്നും യിസ്രായേൽ ജനതയെ വിടുവിച്ച് ഈ പ്രദേശത്തേക്കാണ് കൊണ്ടുവരേണ്ടത്. ഫറവോൻ ഇതിന് സമ്മതിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ യഹോവയുടെ കയ്യാൽ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ച് ഈ വിടുതൽ സാദ്ധ്യമാക്കും എന്നും യഹോവ മോശെയോട് പറയുന്നു.

മോശെ ദൈവത്തോട് പറയുന്നത് ജനം താൻ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാൻ ഇടയില്ല എന്നാണ്.

(ശേഷം പേജ് 20-ൽ)

Solitary Walk-5

Fr. Dr. K.M. George

The Tail-Gazing Fish

The ancient Egyptian symbol of Ouroburos or the Tail-devourer is the image of a snake that eats its own tail. It represents the end and the beginning of everything. In unending repeated cycles of death and rebirth, destruction and reconstruction, decay and renewal, the image of the tail-eating serpent probably emerged from the ever repeating cycles of nature. It implies eternity and perfection.

Later the Greeks adopted it as the symbol of time and history. Everything goes in circles. "What goes around comes around", says old wisdom.

The ancient Indian concept of repeating Yugas expresses a similar cyclic world-view. Even modern historiography doesn't completely deny the wise saying that history repeats itself.

In mainstream cosmology today, the Big Bang and the Big Crunch are part of our scientific "mythology". Space, time and everything in it began at a singularity point, some 13.7 billion years ago, and might end in a Big Crunch at another singularity point (only to begin anew the whole cycle).

Then there is the linear view of history – the concept of the straight line. According to this there is a beginning point and an end point for the whole universe and everything in it. History moves from the starting point to the end point thus making it a line.

There is also the spiral view that combines the cyclic and the linear. The wheel , for example, has a cyclic motion that repeats itself. But it can also make a linear progress on the ground as when a wheeled vehicle moves ahead.

Rituals and belief systems of all religions seem to be shaped to a great extent by their notion of

time - cyclic, linear, spiral or their combinations in different degrees.

In the picture attached, the artist represents in a rather surrealistic way a puzzled fish that beholds its own picturesque tail. The tail can stand for the collective past, the total heritage, the complex history. It can also suggest the last part of the fish's body far behind the head, representing all those who are socially ignored, underestimated or looked down upon as worthless and mean.

Yet the tail acts as the rudder of the fish for its twists and turns, and thus has a critical role to play in its body movements. The head swollen with self-confidence for the future may not properly recognise the value and wisdom of the tail end. In any critical transition and manoeuvring necessitated by a pandemic or natural catastrophe the tail shows its inevitable importance.

In the picture, faced with a change of age, the fish-head gazes at the colourful tail , may be for the first time , and together they assure the integrity of the fish-body.

As we finish a year of untold distress and darkness for humanity, and transit with cautious optimism to a hopefully brighter age, let all proud heads turn around and gaze at the humble tails - in economics, politics, family and society in general. Let us reconstitute the one body that is fragmented. Let us not devour our tails as in the myth of Ouroburos, but unfold them in all their multi-potential colours. Then there is some hope for a just world economy, a peaceful geopolitical order, joyful family bonds and true happiness that we all seek in a New Year.

◎

(പേജ് 18 തുടർച്ച)

മോശെയുടെ കൈയിലുള്ള വടി നിലത്തിടുമ്പോൾ അത് സർപ്പമാകുന്നതും, സർപ്പത്തിന്റെ വാലിൽ പിടിക്കുമ്പോൾ തിരികെ വടിയായിത്തീരുന്നതും അടയാളമായി ദൈവം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. മോശെ തന്റെ കൈ മാർവ്വിടത്തിൽ ഇട്ട് പുറത്തെടുക്കുമ്പോൾ കുഷ്ഠം നിറഞ്ഞതായി കാണുന്നതും വീണ്ടും അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ കൈ പഴയപടി ആകുന്നതും അടുത്ത അടയാളമായി ദൈവം കാണിക്കുന്നു. ഇവ കൊണ്ടും ജനം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ നദിയിലെ വെള്ളം നിലത്തൊഴിക്കുമ്പോൾ രക്തമാകുന്ന മൂന്നാമതൊരടയാളവും ദൈവം മോശെയെ കാണിക്കുന്നു.

വീണ്ടും മോശെ പറയുന്നത് താൻ വാക്സാമർത്ഥ്യം ഇല്ലാത്തവനും വിക്കനും തടിച്ച നാവുള്ളവനും ആകുന്നു എന്നാണ്. ദൈവം മോശെയോട് പറയുന്നത് കഴിവുള്ളവനെയും ഇല്ലാത്തവനെയും സൃഷ്ടിച്ചത് താൻതന്നെയാണ്; തക്കസമയത്ത് സംസാരിക്കേണ്ടത് അപ്പപ്പോൾതന്നെ ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കാം എന്ന ഉറപ്പും യഹോവ മോശെയ്ക്ക് നൽകുന്നു. വീണ്ടും മോശെ പറയുന്നത് "കർത്താവേ നിനക്ക് ബോധിച്ച മറ്റാരെയെങ്കിലും അയയ്ക്കണമേ" എന്നാണ്. യഹോവയുടെ കോപം മോശെയുടെ നേരെ ജ്വലിച്ചു.

മോശെ മിസ്രയീമീൽ ചെല്ലുമ്പോൾ സഹോദരനായ അഹരോൻ എതിരേറ്റു ചെല്ലും. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അഹരോൻ മോശെയ്ക്കുവേണ്ടി സംസാരിക്കും എന്നും യഹോവ കല്പിച്ചു. മോശെയും അഹരോനും കൂടി യിസ്രായേൽ മൂപ്പന്മാരെ കൂട്ടിവരുത്തി അവരോടു സംസാരിക്കുകയും അടയാളങ്ങൾ കാണിക്കുകയും ചെയ്യണം. മോശെയും കുടുംബവും മിസ്രയീമിൽ എത്തി. മൂപ്പന്മാർ മോശെയും അഹരോനും പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ കേട്ടു. അവർ മോശെയെയും അഹരോനെയും കുമ്പിട്ടു നമസ്ക്കരിച്ചു. ഇങ്ങനെ മോശെയുടെ ആയുസ്സിന്റെ 80 വർഷം അവസാനിച്ചു.

◎

Dr. T. Jacob John

Starting a new series: The Kingdom of God

The Gospel of the Kingdom of God

'When clouds fly across the sky,
shade and sunshine take their turns -
confusion and clarity likewise take their turns
when thoughts on the kingdom of God turn to meditations.'

The Kingdom of God is the major theme throughout the teachings of Jesus of Nazareth, but Jesus himself left it for our meditation, to figure out the breadth and depth of the concept and content of the phrase, the kingdom of God - and then to adapt it in our personal lives and our community life. We, as members of various churches, have not done full justice to the mission and commission to understand first, to teach next, and to practise citizenship in the kingdom of God. We need to realign our faith in Jesus with His gospel of the kingdom of God.

There are layers of meanings, and we have to grasp fully the centrality of the good news, which is the kingdom of God. What exactly is the good news in the Bible? Are there not several good news-*es*? How do we balance various priorities in the spectrum of all those good news-*es*, salvation and God's grace, for example? St. Paul spoke to the believers of Miletus and of Ephesus, about the "ministry which I received from the Lord Jesus, to testify to the gospel of the grace of God" (Acts 20:24).

Jesus was a keen observer of Nature and humans. His parables are testimony to His imagination to deduce lessons from ordinary events and to construct parables. Some parables were with single focus and others with more than one - the story of the 'prodigal son' has two individuals in focus, the younger brother and the elder, both of whom the father loved. The parable of the 'good Samaritan' is stinging on the priest and the Levite, while attention was on the victim of dacoits and the Samaritan. Those days there was no paper, no printing, and oral tradition of passing on messages and stories was prevalent. Books were written on parchment. They were rare, mostly found in synagogues, highly valued and safely kept.

Jesus was thorough with the scriptures of His religion by birth, Judaism - Old Testament Judaism. Jesus knew the power of the written word. Jesus declared that there was a new way emerging from the old, since the path-breaking work of John the Baptist -- a transformation, change of direction, revolution, revival, spiritual growth, turning faith upside down, from "do as you are told" as in the old religion to "you figure things out for yourselves". Was that not evident when the early church leaders named the new scripture the New Testament (Covenant), and the

scripture under which John the Baptist preached and baptised, the Old Testament?

A new patch should not be stitched on to an old shirt and new wine should not be put in an old wineskin. The old and the new have their places. Arguments from the old shall not contradict the new. If the new is reinforced by the old, accept it. The new is the correct interpretation of the old, with new insight. And that insight itself is good news.

Then why did Jesus not write a book, to clarify everything, but left it to his followers to figure things out and decide what to write and when? He did not even ask the learned among the disciples to write - John the thinker and Matthew the accounting expert, let alone Thomas the carpenter-builder and the fishermen. Just as well - I shudder to think what would have happened if there was some material written by Jesus.

If He wrote, that would have been appropriate for that time in human history, and for that community, culture and religion and *ipso facto* inappropriate in different times, places, languages and cultures. His teachings had to be, and are, appropriate for all times and for all people. That His teachings resonate and get preached and practised in all cultures throughout human history since then, itself is a great sign. The rigidity of the written word would have shackled our freedom to figure things out, the fundamental principle of being human, and the basic principle of our ability for changing course, for repentance.

With hindsight we can be sure that nothing else was appropriate for a true *avatar* of God, to borrow the concept from our culture that we are all familiar with, in India. The difference is that the true *avatar* is historical, one time, for the entire humanity, for all time, and not just for one contemporary context and for a limited need. Not for supporting some good people and punishing some evil ones, for which, incarnation had to be repetitive – *sambhavami yuge* yuge (സംഭവാമി യുഗേ യുഗേ), but instead just once, but thereafter everyone should have equal access to the *avatar.*

Indian sages had obviously figured out that *avatar* was the only way for us humans to know for sure the reality, and the 'mind' of God, and to glimpse the true glory of God. How partly correct and philosophically admirable, their deduction was. In that case, *avatar* had to be factual, for which it had to be historical. Through the *avatar*, we know that God is not exactly what humans had figured out God to be through deep thinking and reading of scriptures - as for India, so for Israel. Yet, after the *avatar* we still need to think deep and meditate, and study the records made available to us. Faith is essential, but is it sufficient?

Do we not now see that the choice not to write was deliberate, not by default, but by design? Jesus was laying the foundations of a revolutionary 'new way', of which 'religion' is an inadequate word to define, but much needed to evolve from it, built upon it and furthered by what followed historically. So we are made to depend on: the written gospels and early history of the new way for facts, St. Paul for *guru*-like exposition, the Holy Spirit for guidance, and meditations to measure up.

(To be continued)

The author is a renowned virologist, retired from the faculty of the Christian Medical College, Vellore.

Gleanings

Dr. Raju K. John

Prima Donna and Programmatic Approaches in Scientific Research

Preface

COVID -19, ravaging the world now has infected about a hundred million people and claimed almost two million lives. Intensive researches to combat the virus carried out in many countries with the support of governments and private agencies have come to fruition with the development of vaccines. In this context, it will be interesting to examine the history of scourges that ravaged the world in the past and how we overcame them.

The four biggest killer diseases in the history of the human race are malaria, tuberculosis, smallpox and plague. Malaria is caused by a parasite, tuberculosis and plague by bacteria and smallpox by a virus. All of them together claimed more than fifty billion lives. The major killers of our time are cardiovascular diseases, cancer and AIDS. About ten million people died of cancer in 2019 alone. The death toll due to AIDS is thirtysix million till date. The Spanish flu of 1918-20 infected 500 million people, about half of the world's population and killed 50 million people.

We succeeded in bringing them under control by developing cures and vaccines, improving sanitation and providing better health care and nutrition. The cures and vaccines were the result of either serendipitous discoveries by Prima Donna scientists or Programmatic research sponsored by governments or multinational companies.

Vaccines for COVID-19 were developed through Programmatic research which involved huge manpower, large inflow of funds and highly sophisticated technologies. It is amazing that these vaccines reached the market within a short span of one year whereas in the past, it took ten to twelve years on an average to develop cures and vaccines for diseases through programmatic research and even longer through Prima Donna research. This short span of time has raised concerns among the general pubiic and in the scientific community regarding the efficacy and side effects of these vaccines. In this context, it will be edifying to examine the history, methodology and logistics of Prima Donna and Programmatic approaches to scientific research especially in the development of new drugs.

1. Introduction

The word research is derived from the Middle French "recherche", which means "to go about seeking". The earliest recorded use of the term was in 1577.

Significant scientific discoveries in the past, especially before World War II, came from those who " went about seeking". They were loners motivated in their pursuit of personal curiosity. In the public perception they were undisciplined persons working as and when they were motivated. They were temperamental, incapable of working under direction and as part of a

team, wide eyed and wild haired. (If Einstein's visage comes to our mind, it is only natural.) Their discoveries made advances in science which in turn created new technologies and changed the fundamentals of the way we live, what we eat and drink, how we travel and how we connect with each other and even how long we live. Such a person is called a Prima Donna scientist.

Prima Donna is a term borrowed from opera, and in opera a Prima Donna (Italian for first lady) is the leading female singer in the company, the person to whom prime roles would be given. *Prime donne* often had grand off-stage personalities and were seen as demanding of their colleagues. From its original usage in opera, the term has spread in contemporary usage to refer to persons who behave in a demanding or temperamental fashion revealing an inflated view of themselves, their talent, and their importance, but whose contributions are essential to the success of a team. These scientists never organised, planned or directed research the way military SWAT (Special Weapons And Tactics team set up to carry out a high risk operation beyond the capabilities of ordinary officers in the force) teams do or industrial laboratories do.

Research has now taken on a broader meaning. It is "creative and systematic work undertaken to increase the stock of knowledge, including knowledge of humans, culture and society, and the use of this stock of knowledge to devise new applications." It is used to establish or confirm facts, reaffirm the results of previous work, solve new or existing problems, support theorems, or develop new theories. A research project may also be an expansion on past work in the field.

This definition gives rise to the idea of directed and targeted research or Programmatic Research which was implemented for the first time during World War II. The governments in war wanted new weapons and technologies to aid soldiers in the battle field. Basic research - diffuse and open ended enquiring on fundamental questions - was a luxury of peace time. The war demanded something more urgent and goal- directed. The Office of Scientific Research and Development (OSRD) created in 1941 by the US government recruited scientists performing basic research into projects that emphasised Programmatic Research and they wrought about astounding technological magic.

Politicians and administrators every where, especially in the developing countries, in their concern for improving the lot of the people root for programmatic research which they hope will bring immediate results. Kerala is no different. In fact the idea for this article came from a news paper report a decade ago. Smt. P. K. Sreemati, the Minister for Health in the V.S. Achuthanandan Ministry, while addressing a conclave of students in Trivandrum, exhorted them to do research to improve the living conditions of the poor. Mr. M. A. Baby, the then Minister for Education, who was also present, concurred with her views. The ministers were stressing the need for social commitment in research. Whether they meant it or not, they were advocating the cause of programmatic research.

Before we go into the merits and demerits of Prima Donna and Programmatic Research and pass judgments, let us try to understand how the two work, by examining the history and dynamics of past scientific discoveries and technological innovations.

(To be continued)

Insights

Dr. T. Thomas Philip

ANALOGIES AND INSIGHTS

A theologian, a philosopher, and a biologist were asked what each of them considered to be the most important story people need to know. The theologian said that the most important story was salvation through God's grace. The philosopher disagreed, saying that the most important story for mankind was that of Enlightenment. The biologist knew that he was supposed to say "evolution". But evolution is the consequence of another more fundamental story. So the biologist claimed that the most inspirational and meaningful story was how the embryo constructs itself - how from a single cell a complex organism develops.

Being trained as a biologist myself, I am partial to the developmental biologist's view point, as also I am constantly amazed by some of the intricate details of development. See for yourselves what I mean: The developing organism, between fertilization and birth, is known as an embryo. The embryo is a staggering phenomenon. As an embryo you had to build yourself from a single cell; you had to respire before you had lungs, take in nutrients before you had a gut, build bones while you were squishy, and form orderly arrays of neurons before you knew how to think! One of the differences between you and a machine is that a machine is never required to function until after it is built. Every multicellular organism, on the other hand, has to function even as it builds itself. Many human embryos die before being born. We survived!

It is quite true, however, that all three answers given by the participants are valid and important. Depending on your training and inclination, you will discover profound insights in any of them. These viewpoints not only ignite our curiosity and imagination, but also influence our thought processes, our perception of the world, and even our understanding of spiritual matters. The ramifications of each of the three participants' conclusion may not be obvious to the layman easily, but given suitable analogies, the layman may quickly grasp the implications. And this ability to elucidate weighty concepts in a form that can easily be comprehended is really a gift possessed by a minority. Jesus was a master of this art. The Scripture records that Jesus taught profound truths to his followers through parables - using simple, everyday events and quite familiar objects. His parables of the leaven, the treasure hid in the ground, expensive pearl etc. helped his hearers understand the nature of the Kingdom of Heaven.

Dr. Paul Brand, the renowned hand-surgeon and pioneer in leprosy research, along with the noted Christian writer Philip Yancey, has written two remarkable and highly engaging books, namely, 'Fearfully

and Wonderfully Made', and 'In His Image'. In the pages of these books Dr. Brand examines the structure and functions of the human body and evokes very fascinating and inspirational spiritual insights from them. In the preface to 'Fearfully and Wonderfully Made', co-author Yancey says: "Someone attempting to describe the colour scarlet to a person born blind declared, 'it's like the sound of a trumpet'. In a sense, metaphorical symbols are the only way for us to grasp spiritual truths, which explains why the Bible uses them so lavishly".

In this article, I would like to highlight a very insightful analogy used by Charles W. Price, a widely respected Bible teacher and popular speaker who worked primarily among the youngsters in the UK.

In his book, 'Christ for Real', Price talks about what it means to be "In Christ". This is, incidentally, a key concept stressed upon by the Apostle Paul. Every new day brings its outworking of the purposes of God, and they are accomplished through people, and that too through ordinary people. The ordinary person is intended by Jesus Christ to be the very vehicle of his working. Jesus is willing to work through any person who is willing to let him. In John 15, Jesus talks about himself being the vine, and his disciples the branches. He says, "If a man remains in me and I in him, he will bear much fruit; apart from me you can do nothing. If anyone does not remain in me, he is like a branch that is thrown away and withers; such branches are picked up, thrown into the fire and burned" (verses 5,6).

The Church is not an organization, but an organism, a living unit, the members being united together by the indwelling life of Jesus Christ. The event of Christ coming to live within us, and we coming to be in Him, is a simultaneous event.

To illustrate this concept, Price uses one of the marvels of medicine, namely, microsurgery. Microsurgery is the process whereby severed fingers, arms or legs are stitched back into place so that they are able to function as near to normal as possible. He is narrating a widely publicised incident which happened a few years ago in England.

A farmer had been bailing up some loose straw in one of his fields. All of a sudden, his machine jammed. He quickly dismounted the tractor, leaving the machinery running, and put his hand into the bailer to remove the cause of the problem. However, as he did so, his arm got caught, pulled in to the machine, and was severed in a clean cut above the elbow!

Anyway, with tremendous presence of mind, he picked up the severed arm and walked one third of a mile to the nearest house and knocked on the door (We do not know which hand he used!). The lady of the house telephoned for an ambulance. In the meantime, she packed his arm in all the available ice she could get from her deep freezer and refrigerator. The ambulance arrived, took the man and his arm to hospital, and during a lengthy surgery the arm was painstakingly stitched back into place. His severed arm was now re-attached to his body, and eventually his arm resumed its normal functioning.

When his arm was re-attached, two things happened simultaneously. The arm

(Continued on page 33)

Life Style

Dr. Annie David

The Speck in Your Brother's Eye

Matt. 7:3 - "Why do you see the speck in your brother's eye, but do not notice the log that is in your own eye?" (RSV)

Many of us are quick to see the 'speck' or the shortcomings in other people's nature and behaviour which are often rather insignificant, while we turn a blind eye to the shortcomings in our own nature and behaviour which may be of a more serious kind and which other people may easily notice. Why should someone else tell us what's wrong with us? Can't we look at ourselves more critically? Well, we may need a little training to do that.

How do we train ourselves to do this? Training of any sort would mean conscious effort - effort put in deliberately and also consistently; this would need a tremendous lot of determination, and that is what many people don't have. Determination is a cultivated virtue - cultivated only if one sees the need for it.

Is it necessary to look at ourselves critically? You feel embarrassed when somebody else points out something undesirable in your behaviour; it would be worse if that somebody refrained from pointing it out to you, but showed some restraints in his behaviour towards you. You are likely to sense it and to feel hurt about it. So it is important to be able to look at oneself critically; one has to deliberately put in the effort needed, so that one is enabled to maintain the right kinds of relationships with others.

The first step in this direction would be to check yourself when you tend to look at somebody else critically; train yourself to turn that critical eye towards your own self. For example, don't be too quick to tell yourself or another person how selfish somebody else is. Wait a minute before you pass that judgement on another person; take a while to search your own mind to see if you have this trait in your own character. If you are honest, you will be amazed to see how selfish you have been in your dealings with other people. It is natural for human beings to put their own interests before those of others in their dealings; only with deliberate training one is enabled to put other people's interests first. Well, one has to feel the need, and cultivate the determination required, to train oneself

(Continued on page 29)

www.kitchentreasures.in
നിങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്
തികച്ചും 100%
മുളകുപൊടിയാണോ?
ഒന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കു.. നിറവും, സ്വാദും, മണവും മാത്രം ഒത്തുചേർന്നാൽ പരിശുദ്ധിയുടെ നിലവാരം അറിയാൻ പറ്റുമോ?
ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ മുളകുത്പാദന കമ്പനിയായ Synthite നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു കിച്ചൺ ട്രഷേർസ്, ശുദ്ധവും വിശ്വസിച്ചു തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതുമായ തികച്ചും 100% മുളകു പൊടി.
പതിനായിരമേക്കറിലധികം വരുന്ന കൃഷിഭൂമിയിൽ പ്രകൃതിദത്തമായി വളർത്തിയെടുത്ത് ഗുണനിലവാരം ഉറപ്പുവരുത്തി, ശാസ്ത്രീയമായി തരംതിരിച്ച് ശുദ്ധീകരിച്ചെടുത്ത 100% മുളകുപൊടി ഡി-സ്ടോണിംഗ്, സ്റ്റെറിലൈസേഷൻ തുടങ്ങിയ ഉത്പാദന പ്രക്രിയകളും, എരിവും മണവും കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്ന ട്രിപ്പിൾ ലേയർ ഫ്ളേവർ ലോക്ക് പാക്കിംഗും നിങ്ങൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു മറ്റെന്തിനെക്കാളും മികച്ച രുചിയും നിറവും.
HACCP, BRC, ISO 22000 എന്നിങ്ങനെയുള്ള അംഗീകാരങ്ങൾക്കു പുറമെ അന്താരാഷ്ട്ര വിപണിയിലെ സേവന പാരമ്പര്യവും, ലോകോത്തര ഗുണനിലവാരവും, കഴിഞ്ഞ 36 വർഷം തുടർച്ചയായി ലഭിച്ചു വരുന്ന സ്പൈസസ് ബോർഡ് ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ ഏറ്റവും മികച്ച എക്സ്പോർട്ടർക്കുള്ള ബഹുമതിയും കിച്ചൺ ട്രഷേർസിന്റെ വിശ്വാസ്യതക്ക് സാക്ഷ്യപത്രങ്ങളാണ്.
രുചിയേറും വിഭവങ്ങൾ ആസ്വദിക്കൂ
നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിനു നല്കു
കിച്ചൺ ട്രഷേർസിൻസിൻ
100% മുളകുപൊടി
WORLD'S LARGEST
CHILLI COMPANY
Synthite
THE WORLD BUYS FROM US SINCE 1972
KITCHEN TREASURES
100% CHILLI POWDER
FLAVOR LOCK TECHNOLOGY
NO ADDED COLOR
STERILIZED FOR EXTRA GOODNESS
Also available Coriander, Turmeric, Kashmiri Chilli, Mustard Seeds and Black Pepper.
KITCHEN™ TREASURES
A world of 100%

Young World

Chris Juvin

PROBLEMS FACED BY TEENAGERS

Most of us teenagers feel that the life of a teenager is too hard. It is often filled with stress, tension, fights, arguments, etc. For some of us who have siblings, the problem is the worst, especially in the form of partiality from the side of the parents, teachers and elders - though not from all. This can make us feel 'left alone' - lonely in the crowd! This can cause mental depression, and even lead to extreme thoughts like committing suicide. This is not a joke, but a fact!

There are a few ways to overcome this situation. Parents who have two or more kids must take care of them equally. The elder children should not be pressurised or penalised for anything and everything. Even when there is a need to correct someone, they shall not use harsh words; when giving advice, they should be patient and friendly. Give them the freedom to do their work by themselves, but remember to spend some quality time with the children.

These, I believe, are some of the ways to solve the common problems faced by us teenagers.

(Contd. from page 27)

this way; here lies the first step to be taken.

Putting a check on one's selfishness is a commendable beginning to make. If one develops the habit of turning into oneself before looking at others critically, one should begin to see other traits like selfishness in one's own character. 'The logs' in one's own eyes will certainly get reduced in size considerably; they may become 'specks.' And there may come a time when you are able to see 'the specks' in your own eyes; moreover, you may begin to overlook completely, or at least take a kindly view of 'the specks' in other people's eyes. One feels tempted to think that this is what our Lord had in mind when he raised that question in his sermon on the mount, as recorded in the Gospel according to St. Matthew Ch. 7, v. 3, and quoted at the beginning of this article.

This is a very positive approach to personal relationships in a community. Anything of a positive nature is always welcome. A negative attitude begets problems. By being positive we can improve our own physical and mental health. Most people’s health problems, both physical and mental, are created by a negative approach to matters. If you try to look less critically at others but more critically at yourself, you will begin to feel more healthy in body, mind and soul. ◎

Meditation

Alexander Thomas, Chennai

Jesus Revealed God as Love

God is infinite Love – unconditional, indescribable, impartial, above all unchanging. However, man's concept of God changed with time. Abraham's concept was different from that of Moses; the Prophets too had different concepts. Ultimately Jesus Christ, the son of God, showed what God is like. Jesus revealed the triune God - the Father, the Son and the Holy Spirit. Jesus (the Son] is the mind of God (the Father), from where thoughts emanate to become powerful words; e.g. "Let there be light", and there was light. (This is 'Big Bang', the beginning of the Universe.) Therefore, the Son is called the Word of God. "In the beginning was the Word and the Word was with God, and the Word was God." (John 1:1]

What Jesus Christ spoke and is recorded in the gospels is called the written Word of God. So also the rest of the New Testament is inspired by the Holy Spirit. As far as the Old Testament is concerned it cannot be entirely taken as the Word of God. Of course, those books were also inspired by the Holy Spirit. However, there are many passages and incidents which are not for emulation by us, but recorded as a warning for us to keep off, howsoever truthfully they are recorded. In a sense the Old Testament is the shadow and the New Testament the substance. Many prophecies about Christ in the Old Testament were fulfilled in the New Testament. There is a golden thread of Salvation connecting Genesis to Revelation.

Since God is Love, He does not punish the sinner. At the most, God disciplines His children when they go astray. His Son has already taken the punishment on the Cross. The sinner punishes himself by self-induced separation from the fellowship of God. This is spiritual death. For God is holy and He cannot, by His very nature, have fellowship with unholiness. The antidote for this spiritual death of a sinner is to accept Jesus as his personal Saviour. "The blood of Jesus Christ cleanses us from all sins." The sinner has to come back like the Prodigal Son in Jesus' parable. ◎

(Contd. from page 26)

received the life of the body, and at the same time the body received the arm. When the arm had been severed it was lifeless. You could tickle its palm or tweak its fingers and get no response! You could tread on its thumb and it would not react. To all intents and purposes it was dead. This, of course, is the condition you and I would be in when we become separated from God.

As the arm was re-attached to the body, the success of the operation was measured by the return of life to the arm. Life returned to the arm at the precise moment that the arm was returned to the body, for the life in the arm was the life of the body. The hospital staff, despite their great skill and expertise, could not put life into the severed arm first, as a separate operation, while the rest of the man sat outside in the waiting room having a cup of tea! Then, having successfully got the arm to come alive, call him in and stitch the living arm back on to the body in a subsequent surgery. It would be impossible! In the same way, spiritual new birth cannot be detached from our baptism by the Holy Spirit into Christ. The imparting of His life to us is simultaneous with the incorporation of our lives into His body. We become His body at the same time that He becomes our life. The two events cannot be separated.

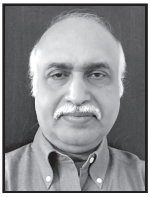
This beautiful analogy further points to how God fulfils His purpose in this world. Jesus said in John 15: 1-4, "I am the true vine, and my Father is the gardener. He cuts off every branch in me that bears no fruit, while every branch that does bear fruit he prunes so that it will be even more fruitful... Remain in me, and I will remain in you. No branch can bear fruit by itself; it must remain in the vine. Neither can you bear fruit unless you remain in me."

When Jesus started telling parables to the people, His disciples asked the obvious question, "Why do you speak to them in parables?" (Matthew 13:10). Jesus' answer to the question was quite revealing (verses 11-14). He replied, "The knowledge of the secrets of the kingdom of heaven has been given to you, but not to them... This is why I speak to them in parables: Though seeing, they do not see; though hearing, they do not hear or understand. In them is fulfilled the prophecy of Isaiah: You will be ever hearing but never understanding; you will be ever seeing but never perceiving. For this people's heart has become calloused; they hardly hear with their ears, and they have closed their eyes. Otherwise they might see with their eyes, hear with their ears, understand with their hearts and turn, and I would heal them."

Analogies thus help to explain or clarify concepts. When things get unclear, we often reach around for analogies from apparently alien but secretly sympathetic domains. Being endowed with a rational intellect, it is only natural that we, at moments of ambiguity, look out for patterns, processes or phenomena in another discipline that might shed a little more light on our problem. And as Christians, what better place to look to than the Bible? Knotty theological, philosophical, or scientific concepts turn delectable and lucid through analogies, and no doubt, analogies help cement the organic relationship that exists among the people of God as well. ◎

Last Page
M.G. Kuruvilla

River Jordan and The Dead Sea

My visit to the Holy Land was four years ago. I felt pity about the general barren nature of the land, but the pomegranates and the dates were really amazing. Commerce has overpowered devotion, but still it is our devotion that prompts us to visit the Holy Land. The River Jordan and the Dead Sea remain a lesson in life.

As you may know, the flowing river is very clean and clear. We can see the bottom of the river in shallow places where we can step down. On the contrary, the Dead Sea remains stagnant, the salt content is very high, and we can even float on it; but a person with a wound or cut cannot enter the water as it is highly toxic. Whereas the River Jordan caters to our devotion, the Dead Sea is mainly commercial being the source of raw materials for Cosmetics Industry.

This river and the sea percolate into our life and remind me of some people who amass wealth by fair or foul means. Some people collect and spend; this is like the River Jordan. Some others go on amassing wealth, without even spending for themselves, and become stagnant like the Dead Sea. Accumulation of wealth is also of two types: Some people remain content with normal and legal growth of assets whereas mostly those who make quick money and fast accumulation resort to foul means, even swallowing what is due to others.

We wonder at the financial growth of some rich people at lightning speed; but we do witness the fall of some of them during their life-time itself. We cannot say all rich people are happy, and we come to know about their real life once they end their life enroute. Some people pretend to be rich on the strength of "liabilities" and “speculations” but nobody knows when the bubble will burst.

A bigger danger is awaiting those who prefer digital saving, since all digital evidences are with some other agencies and the investors don't have any record in writing with them. With all the conveniences and precautions offered by the digital world, the chances of losing track are very high. The next generation for whom they make all the savings will never know it because of obvious communication gap.

The flowing Jordan reminds me of the "Good Samaritan" who helped an unknown person in misery. When Jesus Christ got "five loaves and two fish" he multiplied it and gave to the multitude without keeping even one loaf for himself. Finally he gave his own flesh and blood as the ultimate sacrifice, and rose to greater heights where death has no power.

In this New Year, let our charity flow out like the River Jordan. King Solomon says, *"Withhold not good from them to whom it is due when it is in the power of thy hand to do it"* (Proverbs 3:27). This calls for a willingness to share what is yours, and sharing is much above charity. Sharing gives happiness to the giver and taker alike. If we decide to start spending only after accumulating as much as possible, we will never give, since by then we would have become a Dead Sea! So let's start spending as we earn. Don't think of 'charity' since charity keeps you 'up' and the beneficiary 'down'! Please translate it as 'sharing', where the giver and the taker are on the same level. As Jesus said, you are acknowledging the neighbour as yourself. In the year 2020, the fear of Covid brought us close. In the year 2021 , may the sprit of sharing bring us closer.

February 2021/Church Weekly/RNI No. 3216/57
Registered No. KL/ALY/0029/2021-23
Licenced to Post Without Prepayment.

Price : Rs. 10/-
Vol.75
Issue 2
Date of Publication : 15/02/2021

Printed by KURUVILLA M. GEORGE, published by KURUVILLA M. GEORGE on behalf of the Alwaye Fellowship House Association, Aluva – 683102 and printed at the Alwaye Press, Friendship House, Aluva – 683101 and published at the Alwaye Fellowship House, U.C. College P.O., Aluva - 683102. Editor: KURUVILLA M. GEORGE